

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №71 (96) БЕРЕЗЕНЬ 2016 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"
<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА

24 березня в ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» в рамках проведення наради з керівниками промислових підприємств області щодо детінізації економіки відбулася виставка професійно-технічних навчальних закладів Вінниччини. На виставці були представлені 12 закладів профтехосвіти, кожен з яких демонстрував кращі напрацювання свого навчального закладу.

Перед підприємцями Вінниччини слово тримали голова Вінницької ОДА Валерій Коровій, перший заступник голови ОДА Андрій Гижко, голова ради директорів професійно-технічних навчальних закладів Вінницької області директор ДПТНЗ «ВМВПУ» Олександр Дмитрик, начальник ГУ Державної фіскальної служби у Вінницькій області Руслан Осмоловський, перший заступник начальника Вінницької митниці Ігор Педосенко та ректор Вінницького національного технічного університету Володимир Грабко. Також в заході взяли участь голова обласної Ради Анатолій Олійник, перший заступник директора Департаменту освіти і науки Олена Чорна, на-

А.Д.Олійник - голова обласної Ради; В.В.Коровій - голова Вінницької ОДА; О.Д.Дмитрик - директор ВМВПУ; А.П. Гижко - перший заступник голови ОДА

чальник управління професійної освіти, інноватики та науки Валерій Бачинський, начальник управління міжнародного співробітництва Володимир Мережко.

Учасники заходу оглянули матеріально-технічну базу нашого навчального закладу, кабінети теоретичного навчання, виробничі майстерні та лабораторії, відвідали музейний комплекс училища, де в книзі почесних гостей навчального закладу був зроблений пам'ятний запис. Крім того, до уваги учасників були запропоновані майстер-класи, що наочно демонструють професійні вміння учнів з різних галузей. Зокрема, «Вінницьким МВПУ» було представлено технологію безперервного навчання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій «Навчання без кордонів».

Крім того, родзинкою заходу стало представлення фотовиставки учнівських робіт, а також результатів діяльності «студії-дизайну» навчально-практичного центру інформаційних технологій. Також було представлено виставку поліграфічної продукції: буклети, брошури, ювілейні папки, календарі, блокноти, фотокнижки, які викликали цікавість у гостей.

Закінчення на стор.3

Викладачі Вижга М.В. та Ткачук Г.Е з нагородами

17 березня 2016 року у Київському Палаці дітей та юнацтва відбулось урочисте відкриття Сьомої міжнародної виставки «Сучасні заклади освіти – 2016» та Третьої Міжнародної виставки закордонних навчальних закладів «World Edu – 2016».

Організаторами заходу виступила компанія «Виставковий світ» за підтримки та участі Міністерства освіти і науки України та Національної академії педагогічних наук України.

Виставка «Сучасні заклади освіти» за своїм фаховим і науковим рівнем, змістовністю науково-практичної та ділової програми з найважливіших та найактуальніших питань галузі освіти, чисельністю учасників усіх ланок освіти та кількістю відвідувачів визнана найбільш рейтинговим та широко-

ДПТНЗ «ВМВПУ» – ПЕРЕМОЖЕЦЬ VII МІЖНАРОДНОЇ ВИСТАВКИ «СУЧАСНІ ЗАКЛАДИ ОСВІТИ – 2016»

масштабним професійним освітянським заходом, який представляли 750 учасників із 25 регіонів України, Польщі, Канади, Латвії, Словаччини, Словенії, Франції, США, Австрії, Німеччини, Швейцарії, Чехії, Литви, Кіпру, Білорусії, Молдови, Естонії.

Міжнародна освітня виставка об'єднала учасників освітнього процесу в пошуку ефективних шляхів підвищення якості освіти України, розвитку міжнародних освітніх і науково-технічних проектів та надала можливість обмінятися досвідом і думками між колегами, контактами та закласти фундамент для подальшої співпраці.

Святковий настрій перед початком виставки створили художні колективи навчальних закладів.

На урочистому відкритті форуму прозвучали вітальні слова від Олександра Співаковського, першого заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, який зазначив: «Доти, поки є

освіта, є і Україна. Ви – другий фронт країни. Наша освіта – найкраща, бо ми не тільки створюємо, але й примножуємо людський капітал.

І ми зробимо все можливе, щоб освітяни відчували, що Україна дбає про них».

Василь Кремень, президент Національної академії педагогічних наук України, наголосив: «Сьогодні – свято, але свято, в яке ми маємо попрацювати. За ці три дні, ми повинні якомога більше сприяти підвищенню пріоритету і значимості науки у нашій державі. Ми повинні рухатись вперед і вчитись готувати нову людину, людину інноваційно-розвинену, людину яка зможе забезпечувати конкурентність нашої держави».

Наталія Вяткіна, директор Інституту модернізації змісту освіти, зачитала лист від міністра освіти і науки Сергія Квіта і щиро запросила усіх присутніх до участі у заходах, які будуть проводитись.

Закінчення на стор. 2

ЄДИНА КРАЇНА

ЄДИНАЯ СТРАНА

Ярмарок на славу - С.2

Кондитерські ласощі - дитячими руками - С.3

З Україною в серці! - С.4

Берегиня людської мудрості - С.5

Ваша професія - ваш успіх - С.11

Молодь вінниччини обирає здоров'я - С - 14

ЯРМАРОК НА СЛАВУ

З 12-15 квітня у культурній столиці України Львові проводився ярмарок навчально-тренувальних фірм, в якому взяла участь НТФ «Перлина Поділля» Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища.

Підготовка до ярмарку розпочалась з формування команди, яка б змогла гідно представити навчально-тренувальну фірму на 14-му Всеукраїнському навчально-тренувальному ярмарку у м. Львові. Для цього було проведено відбір серед учнів, що навчаються за спеціальністю «Комерційна діяльність» та професією «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів». Було обрано семеро учнів: Бакулін Володимир, Бондарук Володимир, Деркач Анна, Ліневич Анастасія, Коновальчук Тетяна, Крижановська Анастасія, Молдован Юлія. Досвідом участі у ярмарках попередніх років ділились педагоги, які зробили великий внесок при підготовці до ярмарку: Петрова В.О., Гавриш Н.Л., Беркар В.М., Біла Л.О. та інші педагогічні працівники, що не поїхали до Львова, але доклали багато зусиль, щоб НТФ «Перлина Поділля» гідно представила Вінницю у Львові. Делегацію від нашого навчального закладу очолив директор нашого училища Дмитрик Олександр Дмитрович.

Ярмарки навчально-тренувальних фірм Асоціацією «Централь» проводяться щорічно протягом останніх 14-ти років. Такі заходи показують професійність кожного навчального закладу, майстерність педагогів та кваліфікаційний рівень учнів, а також дають змогу розкрити особливості кожного учня – учасника ярмарку, отримати більше практичних знань та показати свої можливості іншим.

В ярмарку 2016 року брали участь навчальні заклади таких міст як: Вінниця, Одеса, Чернігів, Київ, Луцьк, Хмельницький, Івано – Франківськ, Львів. Організатори ярмарку перевіряли професійні здібності учнів та студентів, наскільки вони досвідчені у своїй роботі, стресостійкі до непередбачуваних ситуацій, ввічливі з навколишніми людьми, креативні та вигадливі.

Місто Львів й організатори цього дійства зустріли нас гостинно і радісно. А інші учасники ярмарку - з бажанням побачити те, що ми підготували цього разу, адже року дивувала усіх своїми нестандартними підходами до участі.

Протягом цього ярмарку НТФ «Перлина Поділля» здивувала усіх учасників, організаторів і просто гостей. Родзинкою асортименту було саме те, що він формувався виключно з продукції товаровиробників вінницького регіону. В тематиці нашого стенду були чотири стихії – повітря, земля, вогонь і вода. Концепція презентації стенду була побудована на основі цих стихій з прив'язкою товарів до них: «У світі існує чотири стихії. За прадавніми легендами, аби зробити жителям землі приємно, кожна зі стихій дарує людям особливий подарунок: вогонь – керамічні вироби кланівських гончарів, вода – напої торгової марки «Караван», земля – соуси Вінницької харчосмакової фабрики, повітря – надзвичайно ніжний та приємний зефір торгової марки «Солодка Мрія».

Стенд НТФ «Перлина Поділля» був

оформлений також у відповідності до стихій кольорами, зображеннями продукції та емблемою зі слоганом «З Перлиною Поділля – життя на позитиві!». Бічні стіни прикрашала квітуха дівчина - весна та банер із зображенням продукції Вінницької ХСФ.

По завершенню ярмарку переможцем мала стати та з навчально-тренувальних фірм, що підписала найбільшу кількість договорів, зробила найбільшу суму замовлень та отримала на рахунок у банку найбільшу суму коштів від продажу.

Покупці і гості біля нашого стенду були приємно здивовані тим, що друкований каталог «Перлина Поділля» змінила на електронний, тобто покупку можна було здійснити за допомогою свого гаджета або комп'ютера, не відходячи від робочого місця.

До стенду усіх запрошував веселий привабливий смайлик та менеджер з продажу. Наша команда відрізнялась тим, що у нас був фірмовий стиль у синьому кольорі. Дівчата були у синіх платтях, хлопці - у блакитних сорочках. Цього стилю дотримались і педагоги НТФ «Перлина Поділля».

Нововведення, привітність, ввічливість, професіоналізм, новаторство, нестандартність у роботі зробили свою справу і НТФ «Перлина Поділля» отримала перемогу у ярмарку між навчально-тренувальними фірмами.

Кожного, хто, не покладаючи рук, працював заради спільної перемоги, нагородили дипломом. Також «Перлину Поділля» нагородили дипломом за багаторічну співпрацю і вручили статуетку переможця «Гран-прі» та подяку колективу навчально-тренувальної фірми «Перлина Поділля» за активну участь у підготовці та проведенні XIV Всеукраїнського ярмарку навчально-тренувальних фірм та дипломи за: «Співпрацю з національними виробниками», «Фірмовий стиль», «Професійний каталог», «Презентація фірми», «Презентація товару», «Впровадження інформаційних систем у комерційні

Після вручення нагороди переможцям XIV Всеукраїнського НТФ у місті Львів

Анастасія, Деркач Анна, Коновальчук Тетяна отримали грамоти за участь у круглому столі на тему: «Ринок праці, проблеми та перспективи працевлаштування випускників» та «Напрямки покращення та удосконалення підготовки фахівців в умовах навчально-тренувальних фірм». Педагогічних працівників, які проводили підготовку до участі у круглих столах нагородили подяками за підготовку учнів. Це такі педагоги, як: Джус Марія Василівна, Козачок Алла Василівна, Гавриш Наталія Леонідівна. Ученицю групи №42 Крижановську Анастасію відзначили грамотою у номінації «Найкращий комерсант».

Особливо приємно було чути на адресу нашої команди слова: «За такими, як вони, майбутнє нашої Батьківщини». Організатори ярмарку відзначили роботу директора навчального закладу Дмитрика Олександра Дмитровича «За багаторічну сумлінну працю з виховання та навчання молоді, високий професіоналізм, особистий внесок в інноваційний розвиток освіти в Україні», а також виконавчого директора НТФ «Перлина Поділля» Петрову Вікторію Олександрівну. Команда НТФ поверталась зі Львова задоволена, переповнена неймовірними емоціями перемоги.

Шановні друзі ми хотіли б розділити цю радість з вами.

Це було неймовірне щастя, коли ми дізналися, що саме ми до Львова, тому що це незабутні враження та подорож. Місто Львів - це душа України, і це ми відчували кожно хвилину.

Після поселення взяли участь оформляти стенд. На другий день ми рішуче та впевнено працювали на ярмарку, також ми брали участь у двох круглих столах та майстер класах. Це були незабутні враження, місто Львів назавжди залишиться у наших серцях.

Створена неймовірна атмосфера викликала в нас неймовірні почуття тривоги та задоволення. Але, коли почули, що ми найкращі радість заповнила наші серця.

Відгук учасників Всеукраїнської ярмарки Бакуліна Володимира, Деркач Анни, Молдован Юлії.

На нашу думку, завдяки подібним заходам молодь має змогу не тільки виявити себе, але й усвідомити головне, що формує їх, як особистість - це прагнення до вдосконалення. Адже, пізнаючи світ і розширюючи кругозір, вони пізнають себе!

Викладачі Гавриш Н.Л., Петрова В.О. та учасники Всеукраїнської ярмарки

Учасники навчально-тренувального ярмарку у місті Львів

ДПТНЗ «ВМВПУ» – переможець VII Міжнародної виставки «Сучасні заклади освіти - 2016»

Закінчення. Початок на стор. 1

Серед учасників виставки були національні вищі навчальні заклади та наукові установи; закордонні навчальні заклади, міжнародні освітні агенції, представництва; вищі навчальні заклади післядипломної та неперервної освіти, обласні і міські управління (департаменти) освітою, загальноосвітні, дошкільні та позашкільні заклади освіти; професійно-технічні навчальні заклади та навчально-методичні центри; виробники і дистриб'ютори сучасних засобів навчання, проектів, програм і рішень для галузі освіти, видавництва, освітні портали

Яскравою подією заходу стало нагородження учасників виставки відзнаками за участь у конкурсах.

За результатами участі у виставці ДПТНЗ

«Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» було нагороджено ЗОЛОТОЮ МЕДАЛЛЮ у номінації «Використання комплексу сучасних засобів ІКТ програм і рішень для підвищення якості освіти». Окрім того, директор училища Олександр Дмитрик нагороджений почесною грамотою за плідну організаційську діяльність із забезпечення якості національної освіти.

По закінченню урочистої частини учасники та відвідувачі виставки мали можливість взяти участь у науково-практичних конференціях, семінарах, презентаціях, майстер-класах, круглих столах за участю провідних науковців НАПН України, фахівців МОН України, Інституту модернізації змісту освіти, представників органів державної влади і управління, практичних працівників галузі

освіти, представників закордонних навчальних закладів, міжнародних представництв

Упродовж трьох днів роботи виставки педагоги, науковці, фахівці та відвідувачі поспілкуватися з представниками навчальних закладів, обмінялися досвідом педагогічної практики, ознайомилися з сучасними технологіями навчання, а старшокласники та їх батьки, студенти отримали актуальну інформацію щодо умов вступу до навчальних закладів, бакалаврських та магістерських програм, підготовчих університетських курсів та знайшли відповіді на запитання щодо специфіки здобуття освіти в обраній країні та особливостей запропонованих навчальних програм.

Протягом усієї виставки працювали майстер-класи. Бажаючі могли навчитись канза-

ши, вишивати бісером, плести шамбалу, зробити м'яку іграшку та багато іншого.

Учасність у виставці «Сучасні заклади освіти - 2016» – це позитивний досвід для нашого навчального закладу та прекрасна можливість продемонструвати інноваційні досягнення та напрацювання педагогічного колективу.

З нагоди нагородження високою державною нагородою адміністрація училища вітає творчу групу, педагогічний та учнівський колективи училища, зичимо невичислимої енергії та невтомності в повсякденній відповідальній роботі. Хай Ваш професійний досвід, активна життєва позиція продовжують виховувати учнівську молодь у світлі сучасних суспільних змін.

Вижга М.В., викладач української мови та літератури

ЯРМАРОК ЗНАНЬ НТФ «ПЕРЛИНА ПОДІЛЛЯ»

Мельниченко Н., Семенчук Ю. та Сотнікова О.
на відкритті НТЯ «Перлина Поділля»

том ягід і фруктів та ніжним смаком шоколаду, термін придатності цього зефіру - 4 місяці. Також зефір «Біло-рожевий» складається з двох половинок з біло-рожевими смугами у вигляді пелюсток, має аромат і смак ванілі та малини, термін придатності цього зефіру – 2 місяці.

Група №20 - II підгрупа, ТОВ «АгроВест» - продавала насіння.

Група №23 - I підгрупа, продавала продукцію ТОВ «Океан»-оселедці. Їхні оселедці мали такий склад: філе оселедця, вода питна, сіль кухонна, оцет столовий, цукор білий, регулятор кислотності, підсилювач смаку, консервант, суміш прянощів.

Група №23 - II підгрупа, ТОВ «Султан» - представляла Рахат Лукум. Ці східні солодощі здавна славляться своїми натуральними інгредієнтами, класичними рецептами і ручною роботою. Загалом Рахат Лукум - це привабливі, напівпрозорі кубики в білосніжній пудрі та ще й з привабливим ароматом полуниці, гранату, абрикоса чи какао не залишать байдужим навіть найвибагливішого гурмана. Споробувавши Рахат Лукум, відчуйте себе справжнім султаном, насолоджуючись лукумом за чашкою чорного чаю, ви відчуєте легкий подих теплого морського бризу з боку протоки Босфор. Ще з цим лукумом в будь-який час і в будь-якому місці Ви отримаєте справжню насолоду.

Група №25 - I підгрупа, продавала продукцію ТОВ «Ukrainian Biscotti» - згущене молоко. Згущене молоко – це молочний продукт, одержаний зі свіжого молока і вершків шляхом згущення та консервування його цукром або стерилізацією, який надасть краплю

насоледи у ваше життя.

Група №25 - II підгрупа ТОВ «Formaggio» - представляла сири різних видів.

Група №33 продавала керамічний посуд. Загалом, кераміка - це неорганічні, неметалічні тверді вироби, підготовлені дією тепла з наступним охолодженням. Керамічними називають вироби і матеріали, що одержуються внаслідок запікання глин і їхніх сумішей з мінеральними додатками, а також оксидів і їхніх сполук.

Також презентував свою роботу магазин-майстерня «Перлінка», в якому майбутні продавці продовольчих товарів пропонували молочні продукти, хліб, яйця, фрукти та овочі.

Кожна група представляла свою фірму «живою презентацією».

Гостями ярмарку були: адміністрація училища, педагогічний колектив, працівники бухгалтерії і гуртожитку, учні різних груп та всі бажаючі.

Кожен бажаючий міг таємно проголосувати за найкращу фірму за допомогою паперових номерків, які кидались у коробку з вказаними фірмами.

Для визначення переможців було створено таємне журі, яке оцінювало: асортимент, оформлення стенду, презентацію фірми, бізнес-стиль. Членами журі були учні групи №33.

Заключним етапом проведення навчально-тренувального ярмарку

було підведення підсумків, за якими визначені переможці.

Переможцями даного заходу стали: група №20 у номінації «Новітні технології навчально-тренувальної фірми», група №33 у номінації «Гордість навчально-тренувальної фірми», №42 у номінації «Високий рівень обслуговування та ефективність споживчого ринку».

Найактивніші учасники навчально-тренувальної ярмарки були відзначені у номінаціях «Майстер бізнесу», «Молодий підприємець», «Краща бізнес-леді».

Отже, навчально-тренувальний ярмарок показав роботу груп, які навчаються на базі НТФ «Перлина Поділля» та виявив найкреативніших та найталановитіших. Тому всім учасникам ярмарку хочемо побажати в подальшому завзятості, мудрості та гідного ставлення до своєї справи.

Петрова В.О., викладач

3 березня 2016 року в ДПТНЗ «ВМВПУ» відбувся навчально-тренувальний ярмарок, тематика якого «Країни світу багатолікі: єдині, близькі, великі»

Урочисте відкриття відбулось о 11:00 годині з японського танцю, який виконували учениці групи №33: Сотнікова Олександра, Семенчук Юлія, Мельниченко Наталія.

Метою ярмарку було не тільки відтворення практичних навичок з комерційної діяльності, а й показати чим багаті країни, що вони є єдиними, близькими і великими для нас, та виявлення і підтримка творчої молоді, здатної робити вибір на користь здоров'я та розставляти життєві пріоритети.

Організаторами ярмарку були учні групи № 33 на чолі з педагогічними працівниками навчально-тренувальної фірми. Учасниками даного заходу було 4 групи, а саме:

Група №20 - I підгрупа ТОВ «Marshmallows» - продавала зефір. Кожен з нас полюбає солодощі, тому що вони повертають нас у дитинство та дарують відчуття насолоди. Учні продавали зефір «Дитяча забава» з арома-

Учні групи №23 з майстром в/н Педоренко А.М.

КОНДИТЕРСЬКІ ЛАСОЩІ - ДИТЯЧИМИ РУКАМИ

Імбирний пряник... Останнім часом у кондитерській справі є досить популярними імбирні пряники, які з кожним роком стають все більш поширеними.

У Європі та Сполучених Штатах цю випічку можна зустріти майже в кожному будинку на Різдво. У зв'язку з цим імбирні пряники дуже часто називають різдвяними, але готують цю випічку і на інші свята. Популярність таких пряників, крім оригінального смаку, пояснюється тим, що їх невід'ємною частиною є яскравий розпис глазур'ю.

Однак не варто думати, що ці солодощі готуються лише у свята. Аж ніяк! Адже імбирний пряник здатний стати чудовим доповненням до будь-якого чаювання. Створення ж цих ласощів є посправжньому творчим процесом. Що стосується рецептів приготування цієї випічки, то їх існує досить багато. Основними інгредієнтами тіста, як правило, є мед, яйця і прянощі.

Напередодні 8 Березня майстри виробничого навчання Прядун В.С., Олійник Л.М. та учні груп №1, 24 організували і провели майстер-класи по оздобленню імбирних пряників у школі №29 учням 1-4 класів. Працювати з такими дітьми хоча й не звично, але дуже цікаво.

Під час майстер-класу кожен учень доклав чималих зусиль, проявив свою фантазію, вклав часточку душі, щоб оздобити імбирні солодощі для своїх матерів, бабусь та сестричок. Розпис таких

пряників вимагає терпіння, наполегливості, художнього та естетичного смаків. Хоч всі учні розмальовували однотипні за формою пряники, та жодного однакового не було. Діти обирали для своїх ласощів власний оригінальний стиль: одні малювали квіти з глазурі, другі – зображали національну символіку, орнаменти, деякі – поєднували малюнки із написами. У невимушеній атмосфері творчості, різнобарв'ї кольорів та веселощів час злетів непомітно. Дивлячись на зразки оздоблених пряників та роботу майстрів можна було побачити у дитячих очах іскорки цікавості до кондитерського мистецтва, і, можливо, у майбутньому деякі з них оберуть його справою свого життя. Тому проведення таких майстер-класів зі школярами є важливим напрямком профорієнтаційної роботи.

Запрошуємо всіх бажаючих навчитися оздоблювати імбирні пряники до співпраці, і ми з задоволенням навчимо вас цієї нелегкої, але в той же час цікавої справи.

Прядун В.С., майстер в/н

Прядун В.С., Олійник Л.М., майстри в/н з учнями 3-«Б» класу школи-коледжу №29

У єдності - наша сила

Закінчення. Початок стор. 1

Усі, хто до нас завітали, були приємно здивовані майстерністю виконання представлених матеріалів.

У своїх виступах керівники навчальних закладів Олександр Дмитрик та Володимир Грабко наголошували, що їхні заклади готові випускати висококваліфікованих спеціалістів. А в умовах розвитку підприємств, звичайно, буде потреба у робочих кадрах. Директор Барського машинобудівного заводу прямо в залі подав заяву на висококваліфікованих працівників, яких потребує очолюване ним підприємство.

«Ми боремося за збереження та розвиток професійно-технічної освіти на Вінниччині. Наразі це цілком реальний номер один. На жаль, на сьогодні в історії з профтехосвітою більше питань, ніж відповідей. Але, насправді, відбуваються дуже великі зміни на ринку праці, який вже відходить від стереотипів. Підприємці зацікавлені у висококваліфікованій робочій силі. Наше завдання полягає в тому, щоб учні, які здобувають профтехосвіту, навчалися з допомогою сучасних технологій. Ми розробляємо певні підходи, але те, що зараз відбувається в освіті та економіці створює для нас додаткові перешкоди. Проте багато надій я покладаю на новий уряд і на те, що Міністерство освіти все ж таки зрозуміє, що відбувається. Зізнаюсь, що розраховую також і на підтримку з боку підприємців та бізнесменів. Попри все, область розвивається на достатньому рівні. Зараз у Вінниці ми працюємо над тим, щоб відкрити компанію UBC Group. Буде створено машинобудівне підприємство з виробництва холодильного обладнання. Ми плануємо, що протягом трьох років буде створено 1500 робочих місць. На сучасному етапі можливостей модернізується також і Вінницький олійножировий комбінат. Вдосконалюється інфраструктура міста. Збільшується кількість туристів, які приїжджають побачити фонтан «Roshen». Крім того, вони відвідують кафе, ресторани, перукарні тощо, а це означає що кваліфіковані робітники користуються все більшим попитом на ринку праці», – зазначив Валерій Коровій в ході огляду навчального закладу.

Подібні заходи є актуальними і важливими, оскільки сприяють налагодженню соціального партнерства між роботодавцями та професійно-технічними навчальними закладами. А те, що виставка відбулася на базі нашого училища, підіймає наш рейтинг та стимулює до кращих результатів і нових досягнень. У нас є всі педагогічні можливості для того, щоб «рости», вивчати і впроваджувати світовий освітній досвід передових країн в навчання та виховання підростаючого покоління.

Піщик О.В., викладач суспільних дисциплін

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ!

Учні та керівництво групи №10 - переможці гри «Сокіл»

Гра «Сокіл» («Джура») плекає в молодих українців найкращі риси воїна-захисника України, гордість за нашу Батьківщину та її героїчну історію. При проведенні гри з учнівською молоддю віком 16-18 років гра називається «Сокіл», віком 11-15 років – «Джура».

Чому саме така назва? Взагалі в Україні джурами називали, як про це записано в Малій енциклопедії Українського козацтва, «молодих вихованців, зброєносців і помічників досвідченого козака. Інститут джур був дуже поширений і авторитетний, бо існував протягом усієї історії козацтва. Стати джурую міг не кожен, а лише той, хто годився до козацької служби, пройшовши певні випробування – як фізичні, так і моральні».

Джури готували себе до захисту рідної землі та українського народу. Через козацький вишкіл набувши військової вправності та опанувавши військовим мистецтвом, джури ставали козаками – гідними оборонцями честі та свободи українського народу.

Гра «Сокіл» («Джура») має ряд етапів:

«Впоряд», «Відун», «Теренова гра», «Рятівник», «Стрільба», тощо.

25.02.2016 року в спортивній залі училища відбувся перший етап гри «Впоряд» у формі військово-патріотичного конкурсу «Пісні і строю», присвяченого річниці пам'яті Героїв Небесної Сотні.

Учасники заходу були об'єднані в Рої. Кожен рій мав свої атрибути: назва, відзначка (емблема), ройовий клич-гасло (ключ-девіз), ройове гасло-позивний, типова форма-однострою. У кожному рою був визначений провідник – Ройовий.

Конкурс оцінювався за такими критеріями: зовнішній вигляд команди, проходження стройовим кроком з піснею, впоряд.

Наша спортивна зала перетворилася у справжній військовий полігон, де кожна команда належно представила себе, а команди роїв гідно несли своє звання «ройовий».

В Україні вже не перший рік проводяться змагання «Сокіл» («Джура»), які загартовують молодь до військово-козацьких правил життя.

Нещодавно і наша 10 група стала учасни-

ком такої гри.

Спочатку в нас нічого не виходило. Нам було важко підготуватися, оскільки більшість моїх одногрупників не розуміли суті змагань. Хоча, особисто я маю певний досвід участі у змаганнях такого типу у складі рою Малокрушлинецької СЗШ I-III ступенів.

Ми довго визначалися з одягом, піснею, назвою та іншими атрибутами, але була моральна підтримка керівництва групи, яка давала нам якусь впевненість і бажання діяти.

Рій групи №10 обрав собі назву «Отамани» на честь визначних отаманів козацької доби. Відповідним став і клич-гасло: «З Україною в серці!». А стройовою піснею одногосно була обрана композиція гурту «Тінь Сонця» — «Іхали козаки».

Гарною вийшла емблема рою, розроблена нашим одногрупником Олексієм Жуком.

Важче всього давалися тренування. Але саме вони згуртували нас та зробили справжнім Роєм.

Завдяки наполегливій праці, відповідальності один за одного, взаємопідтримці вдалося вибороти почесне 1 місце. І це було круто!

На останок хотів би сказати, що не обов'язково займати перші місця, головне — грати, боротися до останнього, заради досягнення мети!

А ще хочу подякувати своїм одногрупникам за те, що вони в мене є. За їх наполегливість, згуртованість та підтримку. Без цього нічого б не вийшло!

Лукашенко М.М., Мельничук Л.В., керівництво групи №10

Ройовий Бахнівський А. отримує грамоту за 1 місце від директора ВМВПУ

БЕЗ СІМ'Ї І СВОГО РОДУ НЕМАЄ НАЦІЇ, НАРОДУ

*Ми всі — одна сім'я, єдина ми родина,
У кожнім нашім «я» — частинка України.
Ми всі — одна сім'я, єдина ми родина.
Мільйони різних «я», а разом — Україна.*

**Кожній людині мила своя сторона!
Земля, на якій ви народились, є рідною для вас, бо на ній живуть ваші мама і тато, братики і сестрички, бабуся і дідусь – ваш рід, ваша родина. Родина до родини – то народ.**

«Колись давним-давно на нашій рідній землі перекидали люди маленьку насінину, ніби зігрівали її своїми руками. Та й вирішили дати їй життя - посадили. Опинившись у ґрунті, зернятко не гаяло часу, одразу проросло. Із землі пробився ніжний паросток, який із часом виріс у розкішне дерево, яке й об'єднало всі народності України в єдину родину. Тому й називають таке дерево деревом роду.»

З метою розширення та поглиблення знань учнів про історичне минуле нашої держави, виховання в учнів почуття патріотизму, національної гордості, любові до рідного краю, свого роду, розуміння своєї причетності до всіх подій, які відбуваються в Україні, збереження та примноження багатства рідної країни 8 лютого 2016 року у ВМВПУ було проведено виховний захід на тему: «Без сім'ї і свого роду немає нації, народу». Захід організували й провели учні 16, 6, 40 та 17 груп під керівництвом викладача української мови та літератури Примчук О.І.

Батьківщина - це не тільки наша держа-

ва, місто, де ми народилися і живемо, це і наша родина також. Але родина, це не лише родичі: це і наша група, і училище. Родина - це весь український народ. А родина тим міцніша, чим сильніша в ній дружба, любов і повага. Усі дерева - роди - це могутній народ, якого ніколи не здолати, доки він береже своє коріння пам'яттю й історією.

**Ну що ми в цьому світі без родини?
Вона одна нам сили додає!
В родині зайвих не було зроду,
Тут поруч всі — і сиві, і малі,
І без родини не бува народу,
Як не буває неба без землі.
За сина батько і сестра за брата,
В одній родині села і міста,
Бо в нас у всіх одна країна-мати —
То наша Україна золота!**

Дерево роду складалось із таких гілочок: історична, географічна, символічна, трагічна, родинна, гілочка видатних осіб України, рідної сторони.

Географічна гілка розповіла нам про географічне положення нашої держави. Учні з легкістю давали відповіді на запропоновані запитання і отримували за правильні відповіді призи.

Як відомо, історію творять самі люди. Окремі особистості прославляють нашу державу, звеличують її ім'я на міжнародному

Викладач суспільних дисциплін Примчук О.І. з учасниками заходу

08.02.2016

рівні. Учням потрібно було, дивлячись на слайди, назвати зображену людину і те, чим вона відома.

Учні з захопленням розповідали про одвічні символи наші, без яких не може бути України: герб-тризуб, синьо-жовтий прапор, Державний Гімн України, про історію створення символів.

Кожен учень мав можливість дослідити історію свого роду і продемонструвати присутнім. Найглибше дослідили історію свого роду – це учениця групи № 17 – Місецька Тетяна та учениця групи № 40 – Рочняк Яніна.

Учасники дійства з величезним захопленням читали вірші про Україну, родину, співали

пісні, читали гуморески, демонстрували свої поетичні та артистичні здібності. Глядачі отримали естетичне та моральне задоволення від проведеного свята.

Тож давайте примножувати багатство нашої України, доки світить сонце над землею, щоб наливалося добром кожне серце. І буде гордість за нашу Україну, й заживемо ми щасливо і довго. Люди потягнуться одне до одного, як соняшник до сонця.

**Хай же вам добробуту прибуде,
Мир і праця будуть навіки.**

**Щастя вам, здоров'я, добрі люди,
Успіхів, натхнення, наші земляки.**

Примчук О.І., викладач

УКРАЇНА ПОЧИНАЄТЬСЯ З ТЕБЕ!

Свою Україну любіть.
Любіть її... Во врем'я люте.

В останню тяжку минуту
за неї Господа моліть.

Т. Шевченко

У кожної людини є свої святині в житті – рідна мати, родина, отчий дім, покликання, віра і т.д. Проте всіх нас об'єднує одне-єдине незламне почуття любові до своєї Батьківщини. І на якій землі б не минали наші роки, де б не збувалися заповітні мрії – перш за все ми маємо бути відданими своїй Вітчизні, не за те, що вона велична і могутня, багата і героїчна, а за те, що вона дала нам життя, за те, що вона у нас є. Велика і священна любов до України жила, живе і житиме в усіх чесних і щирих серцях її кращих синів і дочок.

З метою формування національної свідомості, патріотизму, виховання почуття поваги і любові до Батьківщини, свідомого ставлення до обов'язків громадянина України, розуміння своєї причетності до подій, що відбуваються в Україні, 25 лютого у групі №6 викладачем Коношевич Т.В. була проведена виховна година на тему «Україна починається з тебе!».

У святково прикрашеному класі учні мали нагоду ознайомитися із крилатими висловами про Україну, переглянути цікаві відеофрагменти, що підкреслюють чарівність нашої Землі, переглянути відео великого українського культурного діяча Богдана Ступки «Я люблю Україну», який не мислив життя без України, послухати вірші українських письменників про незламність українського народу і т.д.

Кожен розуміє поняття «Батьківщина» по-своєму, учні ж групи №6 мали змогу висловити своє розуміння. Так, для них Україна – це батьківська хата, школа, друзі, рідна сторона, незалежна країна, соборна держава, найсвітліше місце, наймиліший край. Учні Кузьменков І. та Дяченко Н. познайомили усіх присутніх із історією походження самого слова «Україна».

За майже тисячолітню історію існування українців як нації сформувалися самобутні риси національного характеру, які виокремлюють їх з усього слов'янського люду і проявляються у поведінці, способі мислення, у мові, культурі, традиціях, віруваннях, обрядах, у всіх сферах життя і діяльності. Надзвичайно приємно, що перш за все хлопці назвали українців працюючими, добрими, добродушними, довірливими, терплячими, щедрими, гостинними, поетичними, співучими, великими патріотами своєї землі, мови, культури.

Звичайно, не можна було не пригадати і слова вірша «Любіть Україну», у який Володимир Сосюра вклав свою синівську любов, і який сьогодні звучить для нас, як заповіт.

Нема життя без України, бо Україна – це мати, яку не вибирають, бо Україна – це доля, яка випадає раз на віку, бо Україна – це пісня, яка вічна на цій землі.

Нам є чим гордитися: нинішня Україна – одна з найбільших держав у Європі. Саме на території України вчені визначили географічний центр Стародавнього Світу. За наявності природних ресурсів Україну вважають найбагатшою країною в Європі; на Всесвітньому конкурсі мов у Парижі українська була визнана однією з наймелодійніших. Але найголовніше, Україна є домівкою майже 43 мільйонів громадян, кожен з яких – талановита, непересічна особистість.

Разом із викладачем учні пригадали державні та народні символи України, які, безсумнівно, є невід'ємною частиною нашої державності. Це традиція зустрічати дорогих гостей із хлібом-сіллю

на вишитому рушникові; незмінний символ нашої Батьківщини, геній, мислитель, пророк, людина незвичайної долі й незвичайного таланту, що здобула світову славу – Тарас Григорович Шевченко; українська мова; червона калина; українська вишивка; українська пісня і т.д..

Сумна, трагічна історія нашої Батьківщини. Як ні один інший народ у світі, українці заплатили за своє право на волю мільйонами синів і дочок. Скільки разів топтали нашу землю чоботи чужинців, скільки разів червоніла вона від крові і промокала від сліз.

Сьогодні, на жаль, Україна переживає непрості часи, щоб не стояти на колінах, щоб зберегти своє «Я», щоб зберегти цілісність території, щоб увійти в сучасність, як одній з рівних держав Європи, їй потрібно боротися за мир, незалежність і цілісність.

У мирне життя нашої держави увірвалася підступна війна. І тепер на сході Вітчизни проливається кров найкращих синів. Вони стали на захист землі, на захист миру в Україні. Вони не жаліють себе заради своєї родини, заради кожного з нас. Нескорені герої нашої славної України вже навечно ввійшли в книгу пам'яті.

Неоціненний вклад у боротьбу за наше мирне життя зробили герої Небесної сотні під час революції Гідності. Як і ми з вами мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплення, свої симпатії і свої невідкладні справи, але поклик їхньої душі саме в цей час покликав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну.

Хвилиною мовчання учні та усі присутні на виховній годині пом'янули усіх тих великомучеників нашої нелегкої історії – мільйони українських селян, жертв небаченого в історії людської цивілізації голодомору, всіх загиблих під час Великої Вітчизняної війни протягом 1941-1945 рр., героїв Небесної сотні, усіх тих патріотів, серця яких перестали битися, захищаючи мир і соборність України! Кожен мав змогу торкнутися пам'яттю священного вогню. Ми віримо, що пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі.

Одним із щирих та хвилюючих моментів виховної години було освідчення в любові дорогій і милій серцю Україні. Хтось любить за те, що тут народився, хтось – тому, що тут його сім'я, хтось – за відважний і сильний народ, але головне, що всі надіються на кращі часи і вірять у перемогу Батьківщини над всіма її ворогами.

Є чудовий вислів: «Вітчизна починається з мене...». І сьогодні розумієш, який глибокий зміст криється в ньому – це відповідальність, самовіддана праця, самопожертва в ім'я тієї землі, що зростила наших дідів, батьків і нас. Від того, які ми, що корисного робимо залежить, якою буде наша держава, наше сьогодні і наше майбуття.

На завершення виховної години учні разом із викладачем записали на паперових голубах (символах миру) і сердечках усі побажання нашої Україні, слова вдячності за можливість жити й творити на цій Богом даній землі, записали свої мрії, які обов'язково здійсняться.

Наша Батьківщина заслуговує на те, щоб ми її любили. Любіть Україну і будьте патріотами своєї держави!

Коношевич Т.В., викладач спеціальних дисциплін

БЕРЕГИНЯ ЛЮДСЬКОЇ МУДРОСТІ

Книжки провітлюють душу, підносять і зміцнюють людину, пробуджують у ній кращі прагнення, гостять її розум і пом'якшують серце.

В. Таккерей

Книга... Важко переоцінити її значення для людства.

Книга – володар простору, єдина машина часу, створена людиною... І навіть у час масової комп'ютеризації, книга була, є і буде безцінним джерелом знань.

А фундаментом виховання морально – досконалої особистості, освіти і самоосвіти, берегинею людської мудрості, інформаційним центром кожного навчального закладу завжди залишається бібліотека.

Потік інформації, різноманітність даних, глобальні електронні мережі вимагають здатності не розгубитися і зорієнтуватися в віртуальному світі. Саме тому так важливо вже сьогодні розвивати здібності учнів до відбору і аналізу інформації, яку він отримує.

Завдання бібліотекарів – не тільки навчити оволодіти навичками читання, роботи з книгою, а й прищепити інформаційну культуру.

З метою залучення учнів до активного використання різних джерел інформації, проводяться бібліотечні уроки, бесіди, виховні години, тренінгові заняття, диспути та дискусії.

Для того, щоб зацікавити читача книгою, оформляються тематичні виставки. Користуються великим попитом папки – досье, які допомагають у проведенні виховних годин, написанні курсових робіт та виконанні домашніх завдань.

Працівниками бібліотеки створено електронну папку «Калейдоскоп славетних дат», електронні презентації, що транслюються по училищному телебаченню під час проведення виховних заходів та

телекомунікаційні проекти, які займають призові місця на конкурсах.

Бібліотекарі тісно співпрацюють з вихователями, викладачами та майстрами виробничого навчання. Результати приємно вражають. Багато учнів стали студентами бюджетної форми навчання вищих навчальних закладів, перемагають у Всеукраїнських, обласних та міських конкурсах, працюють виставочні.

Наші учні мають вільний доступ до інформаційного простору. І саме в нашій бібліотеці користувачі отримують необхідну інформацію, використовуючи як віртуальне середовище, так і традиційні носії, мають можливість спілкуватися з однодумцями, бути активними членами бібліотечного гуртка «Світлогляд», брати участь у проведенні благодійних акцій, організовувати зустрічі з відомими особистостями, створювати нові цікаві соціальні та освітні проекти, проводити змістовні і яскраві виховні заходи, оформляти креативні тематичні виставки, вміло презентувати свої досягнення, захоплюючи однолітків, збагачувати свій духовний і творчий потенціал, досягти високого рівня професіоналізму, освіченості та культури.

Я завжди наголошую, що починати потрібно саме сьогодні і з себе, зі своєї життєвої позиції та своїх ідеалів. Тільки маючи чисту душу і велике прагнення пізнавати нове, вдосконалюватися, наполегливо працювати, творити добро, бути милосердними – ми зможемо дати якнайбільше користі своїм близьким, рідним, друзям. Просто кожен на своєму місці повинен пам'ятати, що саме від нього залежить дуже багато: посмішка матері, гордість батька, щастя рідних, надійність друзів, майбутнє Батьківщини.

Жила Н.П., завбібліотекою

Виховний захід у стінах бібліотеки «Україна - соборна держава»
Організатор: Жила Н.П.

ЧИ СПРАВДІ БЕРЕЖЕ НАС НАША ПОЛІЦІЯ?

2 липня 2015 року був введений в дію закон про національну поліцію України. Багато бажаючих вступити до лав нових полісменів вже спробували свої сили на випробуваннях. Кілька сотень молодих юнаків, дівчат або ж колишніх міліціонерів змогли довести свою відданість Україні та стали новою поліцією, на яку кожен українець покладає величезні надії та сподівання.

У Вінниці заявки до поліцейських лав приймалися 6 вересня 2015 року. Незважаючи на дощ, до пункту прийшло чимало вінничан. Протягом першої години прийому, з 7.00, було подано 240 анкет.

З 9 тисяч кандидатів, які подали заявки на службу в патрульну поліцію Вінниці, пройшли всі конкурсні етапи попереднього відбору 266 осіб. Успішно завершили навчання – 255 патрульних. Серед них 33 дівчини.

Всі ми мали неодноразово можливість спостерігати за роботою поліцейських на вулицях нашого міста. В кожного з нас є власна думка про введenu реформу. Що ж несе за собою реорганізація правоохоронних органів? Чи це дійсно докорінна зміна міліції, зміна її управління, боротьба з корупцією чи просто заміна двох букв у слові?

2 липня 2015 року було прийнято закон про нову поліцію України. Влада покладає величезні надії та сподівання на реорганізованих правоохоронників. Як Ви поставилися до нововведення, чи схвалюєте його?

Преловська Оксана Леонідівна, майстер в/н

В реформуванні міліції була велика необхідність. На теперішній момент зросла довіра людей до працівників правоохоронних органів. Більшість вінничан вірять в те, що за гроші та за «дзінок зверху» питання вже не вирішуються. Тому намагаються не порушувати, не компроментувати поліцію. Так, вул. Соборна стала вільнішою від автомобілів, біля Ц. Ринку, Привокзального та ін. людних місцях зменшились паркування в неналежних місцях і т.п. Але поліція без «старих працівників» міліції ще не може

бути самодостатньою, незалежною від них. І ще одне: щоб остаточно знищити корупцію в поліції не достатньо змінити назву та рядових працівників!

Кирилюк Михайло Михайлович, майстер в/н

Нововведення - це добре. Проте у нашій державі часто трапляється так, що механізм роботи нововведень є доволі «сирим». Хочеться, щоб зміни на краще відбувалися швидше і якісніше. Народ покладає надії на покращення захисту, щоб дійсно захищали, а не відстоювали свої інтереси.

Коношевич Тетяна Василівна, викладач спеціальних дисциплін

Особисто я переконана на всі 100%, що зміни потрібні, потрібно рухатися вперед, будувати краще майбутнє. Важливим є навіть не те, хто нас захищає, «міліція» чи «поліція», а як захищає. Звичайно, знайдуться скептики, які наведуть багато аргументів не на користь новим реорганізованим правоохоронникам. Та я й сама, бачачи кожного ранку на зупинці патрульну машину, замислюю над тим, чи зможуть ці молоді юнаки і дівчата змінити застарілу та неефективну систему. Сподівання на нову поліцію дуже великі, а вимоги до неї ще більші. І важко сказати, чи має вона право на помилку. Пріоритетним для поліції має бути відповідальність, відданість справі, непохитність та чесність. Напевно, поки що рано однозначно висловлюватися про

роботу нової поліції (зокрема, у м. Вінниця поліція працює близько двох місяців), але я вважаю, що змінюватися потрібно не лише правозахисникам, а й кожному з нас, усвідомлюючи, що ми живемо в єдиному суспільстві, в одній державі і потрібно, в першу чергу, самим дотримуватися загальнолюдського кодексу поведінки та моралі. Я хочу віддати свій голос у підтримку новим обранцям правопорядку та щиро вірю, що скоро ми відчуватимемо їх цілковиту підтримку та допомогу.

Жила Тетяна, учениця групи № 10

Безпека – понад усе. Правоохоронні органи, на мою думку, повинні забезпечувати безпеку кожному громадянину. Переглядаючи статистику нещасних випадків в часи колишньої міліції, я впевнено можу сказати, що у багатьох випадках були недопрацювання з їх боку. Адже, під час процвітання міліції, процвітала і корупція, що свідчить про неправильну підготовку працівників.

Я схвалюю нові правовведення, адже це нові цілком підготовлені люди, які готові захищати нас і нашу державу.

Громадський Роман, учень групи №22

Як вчить нас історія: «все пізнається в порівнянні» і, дивлячись на роботу поліції, порівнюючи її із міліцією, я бачу деякі зміни, але, на жаль, вони незначні. Зараз ми бачимо, що народ України дав так званий кредит довіри новим поліцейським і тепер вже їм вирішувати чи використати цей кредит і стати кращими у своїй справі, щоб люди завжди їм довіряли і мог-

ли покладатися на правомірність їхніх дій, чи просто змарнувати цей кредит...

Бобик Владислав, учень групи № 5

Я ставлюся до нововведень позитивно, тому що в нашій країні потрібні зміни і це перші кроки до покращення життя. Тепер, коли реорганізували правоохоронників, поменшає корупція і вони так, як тільки прийшли на службу, будуть нас краще захищати, з повною відповідальністю, яка на них покладена. Також поліція зможе попереджувати злочини, або ж швидко їх розслідувати, адже конкурс був достатньо серйозний, хто завгодно туди потрапити не міг.

На мою думку, реорганізація правоохоронних органів - це вдала зміна, яка приведе в майбутньому до реальних покращень нашого життя.

Кучанський Дмитро, учень групи №45

Я вважаю, що в країні було занадто багато корупції серед міліціонерів, приховати щось вже було надто важко, тому рано чи пізно все одно довелось б щось змінювати. Звісно, я позитивно ставлюся до нової поліції, але я думаю, що багато людей будуть чекати чогось більшого аніж є, і новій поліції доведеться зробити щось дійсно кардинальне, щоб люди знову повірили в поліцію і її працівників.

Кузьменко Ярослав, учень групи №45

Я позитивно ставлюся до роботи патрульної поліції, мав змогу

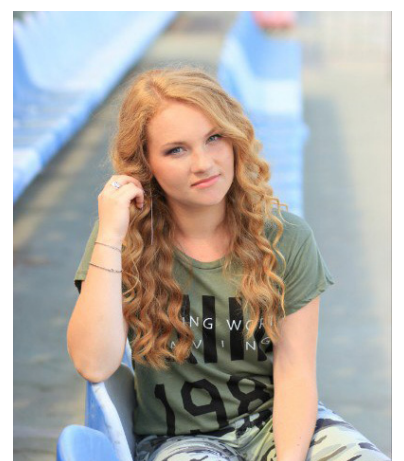
спостерігати за нею: працюють краще, ніж міліція в таких же ситуаціях. Ставляться відповідально до своєї роботи, ввічливо пояснюють та аргументують правопорушення, обґрунтовують свої дії та завжди ввічливо ставляться до людей.

Тишук Богдан, учень групи №5

Реформування правоохоронних органів розпочалося дуже вчасно та правильно. Процвітання корупції, без відповідальне ставлення міліціонерів до своїх обов'язків, штучне слідство, розкриття справи з метою, аби когось посадити – фактори, які кричали про реформи. Поліція – ніби непогана ідея для докорінної зміни правоохоронних органів. Але потрібно зважати на управлінську верхівку, яка залишилася від міліції, яка продовжуватиме брати хабарі та знайде будь-які шляхи для того, щоб «нагріти руки».

Тому, поліція – це добре. Впроваджувати реформи різного плану та змісту потрібно продовжувати, а теперішнім поліцейським на своєму прикладі показати, що це йде тільки на благо нашої країни.

Колодій Ганна, учениця групи № 12

До нововведення поставилась добре, так як закон про нову поліцію

запевняє населення в тому, що поліція має патрулювати місто, що і доводить це протягом двох місяців. Я особисто не раз спостерігала за автомобілями поліцейських, які постійно слідкують за порядком на головних вулицях міста і не тільки. Часто на вул. Соборній можна побачити новеньку Toyota, яка слідкує за порушниками і дає попередження водіям, які не правильно паркуються. Зрозуміло, що два місяці – це занадто короткий термін, щоб виправдати всі надії населення, але в поліції є шанс!

але все ж більшість поліцейських молоді юнаки та дівчата, які є патріотами своєї країни та мають бажання зламати всю систему корупції в правоохоронних органах. Більшість автомобілів облаштовані відеореєстраторами, які забезпечують постійне спостереження за поліцейськими під час виконання їх безпосередніх службових обов'язків. Це є вагомим аргументом все ж дотримуватися правил, які прописані в поліцейській посадовій інструкції. Крім того, це дозволить без зайвих проблем покарати правопорушника.

воохоронних органів. Але не всі розуміють, що для ефективності цих реформ потрібен час і допомога кожного українця. Не всі усвідомлюють, що якщо правила написані для всіх українців, то їх потрібно виконувати і поліцейському, і вчителю, і депутату Верховної Ради і приватному підприємцю. Якщо ми будемо всі докласти свою частину відданості і патріотизму, то Україна дійсно буде новою державою з новою поліцією.

Бачимо, що більшість опитуваних, як і всі українці, покладають великі надії та сподіваються на нову поліцію України. У неї є величезний шанс ці надії виправдати і показати, що реформування правоохоронних органів було не даремним.

Україна потребує подальших змін, як на державному, так і на місцевому рівнях. А чи потребує змін наш навчальний заклад? Свою думку щодо покращення організації навчання та дозвілля у нашому ПТНЗ висловили деякі його учні.

Жила Тетяна, учениця групи групи №10

Вступаючи до нашого навчального закладу, я була переконана, що це найкраще училище у Вінницькій області. Провчившись кілька місяців, я знову і знову в цьому впевнююся.

Напевно, найбільш цікавою є

гурткова діяльність, але хотілося б ще й гарно відпочивати, можливо, проводити дискотеки для учнів, перегляди документальних фільмів, які зможуть зацікавити сучасну молодь.

Також не хотілося б залишатися осторонь благодійності. Поможіть частіше відвідувати дитячі будинки, бути активними учасниками різних конкурсів на місцевому рівні.

Кузьменко Ярослав, учень групи № 45

Я обрав Вінницьке ВМВПУ, тому що багато чув про нього від своїх друзів та знайомих. Всі мої сподівання, щодо цього навчального закладу виправдалися. Звичайно, як будь-який учень, я б хотів трохи більше розваг в межах училища або ж поза ним.

Бобик Владислав, учень групи №5

Я вважаю, що наше училище одне із найкращих, можливо, і найкраще із усіх. Але є дещо, що можна змінити і в ньому. Найперше, що хотілося б, це побільше заходів, спрямованих на кращу практичну обізнаність у професії. Тобто, екскурсії на виробництва, де ми могли б застосувати свої практичні здібності, зустрічі з керівниками, або відповідальними особами підприємств, можливих майбутніх місць роботи. Це, на мою думку, єдина зміна, яка би пішла на користь нашому училищу. Взагалі,

мені подобається тут навчатися і я не шкодую про свій вибір.

Громадський Роман, учень групи № 22

Наш навчальний заклад завжди вражав мене організованістю, як учнів, так і викладачів. Більшість всього, що є в училищі і що відбувається тут, мене влаштує, саме тому я його обрав, але завжди є «але». На мою думку, наш навчальний заклад має дуже великий потенціал у розвитку дистанційного навчання, яке у європейських країнах давно розвинене і результати показують, що це зручно, вигідно, а найголовніше дієво, тому дуже хотілося б, щоб ми розпочали роботу в даному напрямку.

Тищук Богдан, учень групи №5

Наш навчальний заклад славиться висококваліфікованими викладачами, майстрами в/н та гарною технічною базою. Я завжди славлю і буду славити наше рідне «ВМВПУ» перед іншими абітурієнтами. Тут є все, що потрібно для того, щоб стати гарним спеціалістом своєї справи. Єдине, що хотілося б змінити – це розклад виробничого навчання, а саме в другу зміну, особливо в п'ятницю. Так як, повертатися додому вночі дуже незручно, особливо, якщо віддалене місце проживання.

Опитувальник підготували майстри в/н: Чухно А.В., Коломійчук Н.Ю.

Гудзовський Валентин, учень групи №13

Думаю, впровадження нової форми про поліцію є доцільним та ефективним рішенням нашої влади. Нехай реформування не досконале,

Єзерський Андрій, учень групи №22

Я схвалюю нововведення влади. Думаю, що нові правоохоронні органи зуміють довести свою порядність та відданість справі. Всі розуміють, що Україна потребує реформ, і не тільки в сфері пра-

ПРО ПІДСУМКИ ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ МУЗЕЙНОГО КОМПЛЕКСУ ПРИ ВМВПУ

На виконання наказу Міністерства освіти і науки України «Про проведення огляду, відомчої реєстрації та перереєстрації музеїв при навчальних закладах системи Міністерства освіти і науки України», відповідно до Положення про музей при закладі освіти системи Міністерства освіти України і з метою удосконалення музейної роботи та впорядкування мережі музеїв навчальних закладів, підвищення їх ролі у навчально-виховному процесі у кінці 2015 року проводився огляд музейного комплексу Вінницьке МВПУ.

Огляд показав, що музейний комплекс в нашому навчальному закладі має значні фондові колекції, цікаві експозиції, на базі яких проводиться велика робота по залученню учнівської молоді до вивчення та збереження історико-культурної спадщини українського народу.

Комплекс є багатоплановим кабінетом, який відкриває додаткові резерви для духовного та інтелектуального збагачення учнів.

Усі експозиції естетично оформлені, постійно оновлюються і доповнюються.

Завдяки праці директора, педколекти-

ву, учнів у Вінницькому МВПУ було зареєстровано та взято на облік музеїв Ретротехніки та Народознавчий музей, які почали перебувати у сфері управління Міністерства освіти і науки України. Рада музею на чолі з заступником директора з ВР – Білою Л.О., координує роботу музейного комплексу, веде пошукову, збирацьку, широку просвітницьку роботу на високому рівні.

Окремої уваги заслуговує робота заступника голови ради музеїв Вижди М.В., який не тільки планує роботу музеїв, відповідає за роботу членів ради, а й на обласному семінарі керівників туристсько-краєзнавчих, еколого-натуралістичних та дослідницько-

експериментальних гуртків, музеїв та музейних кімнат ПТНЗ організований Методичним центром естетичного виховання успішно презентував виступ на тему «Роль музейного комплексу ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» у вихованні учнівської молоді» та поділився досвідом роботи керівника музейного комплексу.

музеї ведеться робота щодо створення електронної бази даних наявних матеріалів.

Після створення комплексу музеїв значно зросла зацікавленість учнів історичним минулим свого народу, звичаями, обрядами, культурою, побутом, поживався інтерес до вивчення окремих сторінок історії, що розкривають «білі плями» нашого минулого. Змінюється тематика музейних експозицій, які поступово звільняються від формалізму та наповнюються конкретними матеріалами, знайденими в пошукових експедиціях.

Музейний комплекс став справжнім методичним центром та пропагує форми своєї роботи не лише серед учнів та вчителів рідного училища, а й для учнів та педагогів інших навчальних закладів та гостей училища.

Біла Л.О., заступник директора з ВР

Микола Васильович упродовж навчального року залучає учнів та вчителів до дослідницько-пошукової роботи, спрямованої на доповнення уже існуючого матеріалу музейних експозицій та створення нових розділів. У

МАСЛЯНА У МЕТРО

Масляна вважається одним з найвеселіших свят у році. Вона триває сім днів, і протягом млинцевого тижня люди веселяться, влаштовують гуляння, ходять в гості і їдять млинці. У цьому році Масляна розпочалася 7 березня і закінчилася 13 березня.

Масляний тиждень воістину народне свято зустрічі весни. Перед тим, як увійти у Великий піст, люди прощаються з зимою, радіють першим погожим дням, випікаючи традиційні млинці, готуються до очищення душі і тіла.

Масляна має кілька назв: м'ясопусною її називають тому, що відбувається утримання від м'яса, сирною - через достаток сиру на цьому тижні, колодієм - нежонатим чоловікам та хлопцям, незаміжнім дівчатам та їх батькам вручалася яскраво вбрана колодка (дерев'яне поліно), яку вони мали носити поки не дадуть «відкупного», і безпосередньо, масницею - через вживання великої кількості олії.

Так само, як і раніше, це свято прийнято зустрічати з розмахом, з піснями, танцями, конкурсами. Народ стверджував, що ті люди, які не веселяться на Масляну, рік живуть бідно і не буде в їх домі веселощів.

Святкувалася масляна і у нашому місті. Зокрема, у рамках співпраці з торгівельним центром METRO, 12 березня наші учні - кухарі під керівництвом майстрів виробничого навчання провели майстер-класи з приготування млинців із різними начинками та без них, оздоблення пряників на весняну та дитячу тематику.

Майбутні кухарі продемонстрували як традиційні, так і нові сучасні способи та прийоми випікання млинчиків, оздоблення пряників, поділилися своїм досвідом та вміннями з відвідувачами торгівельного центру, відповіли на чимало конкретних запитань та відкрили деякі кулінарні секрети.

Уже стало традицією під час майстер-класів проводити

дегустацію щойно приготованих учнями виробів. Ця частина заходу завжди викликає живий інтерес серед гостей METRO, які мають змогу покуштувати смаколики та висловити своє враження. Крім майстер-класів та дегустацій було представлено художні номери - виступи кращих голосів училища.

Важливою стороною такої спільної з METRO роботи є створення позитивного іміджу нашого навчального закладу: наших вихованців бачать, ними цікавляться роботодавці, пропонують співпрацю.

Учні вчаться живому спілкуванню із потенційними споживачами їхніх виробів, показують свою компетентність, бажання постійно вдосконалюватися та професійно зростати.

Надіємося, що такі заходи і надалі будуть проводитися у рамках співпраці з торгівельним центром METRO та іншими підприємствами та організаціями.

Викладач Іванищева О.А.

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСІВ ФАХОВОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Городинець О.,
учениця групи №42

Калінчук В.,
учениця групи №42

Ферфецький Ю.,
учень групи №25

Шевчук А.,
учень групи №13

Чеховський О.,
учень групи №13

Іванищев Я.,
учень групи №39

Івасенко В.,
учень групи №5

Глинчук В.,
учень групи №5

Рочняк Я.,
учениця групи №40

Діденко А.,
учениця групи №40

Нечипор Г.,
учениця групи №17

Мазур Т.,
учениця групи №14

Крижановська А.,
учениця групи №42

СВЯТО ОБДАРОВАНОЇ МОЛОДІ «МИ – НАДІЯ ТВОЯ, УКРАЇНО»

Свято обдарованості і таланту, наполегливості й працьовитості традиційно організовує щорічно Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище. Це свято вшанування переможців, свято її величності науки, свято таланту, на якому відзначаються найкращі учні, які гідно представили наш навчальний заклад на обласних конкурсах, Всеукраїнських навчально-тренувальних ярмарках, творчих та спортивних конкурсах і змаганнях, конкурсах фахової майстерності, а також на предметних олімпіадах. 11 квітня 2016 р. лунали фанфари для 181 учня. Крайці з крайцями були премійовані, нагороджені почесними грамотами, дипломами, подяками.

Із вітальним словом до учнів та педагогів звернувся директор училища Олександр Дмитрович Дмитрик. Він зосередив увагу на актуальності роботи із обдарованою молоддю, необхідності підтримки та надання можливості реалізації творчого та інтелектуального потенціалу кожного учня.

У номінації «Відмінник навчання» відзначались 22 учні. З-поміж яких: Бубелянчик Дарія та Фурман Світлана претендують на золоті медалі.

У номінації «Інтелект нації» відзначались 23 учні, які здобули призові місця в обласних та Всеукраїнських олімпіадах. Зокрема, у II етапі Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій посіли призові місця Фурман Світлана та Сорочинська Маргарита.

Сучасний ринок праці висуває нові вимоги до робітника. На сьогодні роботодавці прагнуть отримати якісно підготовленого спеціаліста, який одразу продуктивно стане до роботи. Аби визначити кращих учнів нашого навчального закладу, проводяться конкурси фахової майстерності різних рівнів. Переможці з числа наших учнів, а їх нараховується близько 20 учнів, були нагороджені в номінації «Професіонал року».

В номінації «Інтелект і творчість» відзначили роботу учнівської молоді у проектах та науково-практичних конференціях, завдяки яким вони виявляють свої творчі здібності. У цьому навчальному році 16 учнів нашого навчального закладу взяли участь у міжнародному он-лайн конкурсі «Геліантус», де на високому рівні виявили свої знання та інтелект. Також з метою розвитку інтересу до англійської мови та культури англійських країн, активізації позакласної та позаучилищної роботи з англійської мови 23 учні нашого навчального закладу взяли участь у найпопулярнішому Всеукраїнському конкурсі знавців англійської мови «Гринвіч - 2015», за результатами якого Бубелянчик Дарія гр.29 отримала золотий сертифікат, Надкернична Яна гр. 15 та Патратій Дмитро гр. 24 отримали срібні сертифікати, Деркач Анастасія гр. 34 набрала достатньо балів для бронзового сертифікату.

Переможці у номінації «Активна життєва позиція», у

кількості 28 учнів доводять, що саме наполеглива праця є запорукою досягнення бажаних результатів та успіху.

У номінацію «Обдарованість і творчість» увійшли справді незвичайні діти, яких Бог обдарував талантами співати, танцювати, відчувати поезію. Як непросто перевтілитися, пронести крізь серце і душу, розкрити у словах, музиці, рухах танцю те найпотаємніше, що хочеш сказати людям.

Гідно представили наше училище на Всеукраїнській навчально-тренувальній ярмарку такі учні, як: Деркач Анна гр.№33, Ліневич Анастасія гр.№33, Коновальчук Тетяна гр.№33, Бакулін Володимир гр.№33, Крижановська Анастасія гр.№42, Бондарук Володимир гр.№33 Молдован Юлія гр.№33.

Лауреати номінації «Відкрий світ, відкрий себе» заслуговують на особливу пошану, адже їхня небайдужість до подій сьогодення та щира любов до традицій минулого є беззаперечною.

У Всеукраїнській краєзнавчій експедиції «Моя Батьківщина – Україна» здобули 1 місце обласного рівня наступні учні: Кузьміч Віталій гр№46, Міжев Рамазан гр№46, Григоренко Денис гр№46, Білик Євген гр№33, Петрушенко Павло гр№33, Пашкевич Марина гр№33, Гришук Ірина гр№33, Деркач Анна гр№33, Сотнікова Олександра гр№33, Коновальчук Тетяна гр№33, Старовойтов Дмитро гр№46, Бурлака Дмитро гр№46. У Міжнародному конкурсі ім. Т.Г. Шевченка Іваніщев Ярослав гр№39 здобув III місце обл.рівня. У Міжнародному конкурсі знавців української мови ім. П. Яцика Бубелянчик Дарія гр. №29 виборолa III місце обласного рівня.

Відзначили 76 учнів у номінації «Зірка спорту», які вже сьогодні показують високі результати у спортивних змаганнях різних рівнів і, сподіваємося, стануть справжніми чемпіонами.

Майбутнє України залежить не від розмірів її території чи потужності виробництва, а від інтелектуальної могутності, творчого потенціалу нації. А тому основним завданням педагогічного колективу ВМВПУ є постійний розвиток творчих та професійних здібностей учнів у поєднанні з формуванням у них високих моральних якостей. Виконання цього завдання дасть можливість кожному учневі знайти гідне місце у суспільстві.

Кирилюк М.Л., керівник наукового товариства «Еврика» та Гладка К.І., культторганизатор

«Якщо ви володієте знанням, дай-те іншим запалити від нього свої світильники.»

Т.Фулпер.

Громадська організація «Оріана-Світ», яка вже третій рік організовує навчання для журналістів та вдосконалює регіональний інформаційний продукт, у лютому влаштувала серію навчальних коучингів. Ваучер на проведення заходів було отримано від ГО ІСАР «Єднання», і це є унікальна можливість для молодих громадських організацій, щоб розвиватися та посилювати свої організаційні спроможності.

Творчому колективу телепресцентру «Молодіжний вісник» ДПТНЗ «ВМВПУ», а саме майстрам в/н Михайлові Кирилівці, Наталії Коломійчук, Ірині Мельничук, перекладачці жестової мови Ірині Колодкіній та учням Вячеславу Глинчику, Тетяні Жилі та Вікторії Вітенко, випала нагода стати учасниками цих коучингів. Взагалі коучингом (від англ. coaching — тренерство) називають інструмент особистісного й професійного розвитку. Джерела коучингу лежать у спортивному тренерстві, психології, в увявленні про усвідомлене життя й можливостях постійного й цілеспрямованого розвитку людини.

Спочатку ми взяли участь у навчаннях з громадської журналістики. Цей напрям діяльності може стосуватися кожного, хто бажає свідомо та вчасно поширити суспільно важливу інформацію. Київська тренерка Тетяна Гончарук розповіла про сучасні принципи громадської журналістики, її переваги та слабкі місця та відмінність від класичної медійної моделі. Важливо, як ми реагуємо на ситуації: замовчуємо чи пропонуємо рішення. Адже громадська журналістика — це спосіб вирішення суспільно значущих проблем свого міста, країни, поширення власного світогляду, спосіб та інструмент впливу на владу, активізація громади.

«Усім нам багато доводиться навчатися і працювати, щоб досягнути поставленої мети у житті. Чим більше вмійш та знаєш, тим цікавіше жити в світі. Володіючи вміннями, знаннями та навичками, людина може справитися з будь-якою проблемою.

Для того щоб зрозуміти, чого ти хочеш від життя, потрібно постійно пробувати щось нове. От і я намагаюся знайти себе і те заняття, яке мені принесе і задоволення, і заробіток. З цією метою я відвідала коучинг «Громадська журналістика». Я дізналася багато цікавого про громадських журналістів, управлінську модель організації та місце громадського журналіста в ній.

Тренерка Тетяна Гончарук розповіла нам про основні тенденції розвитку журналістики з місією в Україні та світі. Креативно була проведена робота в групах у техніці «Акваріум», де учасники знаходили рішення, ідеї щодо розвитку громадської журналістики в Україні.

Запам'яталася вправа, під час якої ми порівнювали громадську журналістику з традиційною, визначали її позитивні та негативні аспекти, а потім дійшли висновку, що дві моделі існують у тісному зв'язку.

Щодня ми отримуємо велику кількість інформації. Те, що я почула на коучингу, для мене є корисними відомостями, що знадобляться мені в житті. Адже, як писав Н. М. Ротшильд: «Хто володіє інформацією, той володіє світом.»

Жила Тетяна,

учениця групи №10 ВМВПУ

«11 лютого учням та педагогічним працівникам «ВМВПУ» випала рідкісна нагода взяти участь у коучингу з громадської

журналістики з мотивуючою підназвою: «Журналістика з місією». Тренінг провела журналістка з великим практичним досвідом та громадським запалом. Усе, що відбувається в країні, переймає її до глибини душі. Власне цими знаннями Тетяна Гончарук приїхала поділитися з нами.

Перше питання коучингу — що таке громадська журналістика. Уже на десятій хвилині я зрозумів, що потрапив туди, де маю бути. Саме ці знання є тим скарбом, який я так довго шукав, адже часто зустрічаюся з різноманітними проблемами, що стосуються мого міста. У мене завжди була напоготові відповідь на запитання: «Якби ти став президентом або міністром, щоб ти впровадив, змінив або виправив?» У моїй голові є багато рішень щодо проблем дітей, по-

з бажанням говорити про проблему змусить інших прислухатися до тебе і приєднатись»

Глинчук Вячеслав, учень групи №5, ВМВПУ

Про права людини та роль ЗМІ у захисті суспільних інтересів нам повідала тренерка Ірина Виртосу, головна редакторка сайту Центру інформації про права людини та координаторка Всеукраїнської журналістської мережі з прав людини. Для нас стало відкриттям те, що права людини і громадянина можуть перетинатися або бути незалежними, що інвалідність виникає внаслідок суспільних бар'єрів, що в соціумі існує мова ворожнечі. Цікаво, що універсальний дизайн стосується всіх, адже маломобільними групами населення є і вагітні жінки, і люди з

житті суспільства.

Пані Ірина Виртосу поділилась із нами своїми знаннями зі сфери універсального дизайну та подарувала нам посібники, співавторкою яких є сама. Прийшовши увечері додому, я одразу переглянула видання та відзначила декілька невідомих мені раніше тем про універсальний дизайн.

Дуже вдячна Ірині, що розширила мій світогляд і допомогла поглянути на світ по-іншому».

Коломійчук Н.Ю., майстер в/н ВМВПУ

Завершальним коучингом стала надпоступна тема «Медіаграмотність та критичне мислення», яку викладала нам Оксана Волошенюк, менеджерка медіаосвітніх програм Академії Української Преси та дослідниця українського кіно. Тренерка розповіла, що всі медіа — сконструйовані та впливають на людей по-різному. Усі медіатексти створюються з певною метою: соціальною, політичною чи історичною, мають унікальну мову і символи, містять форми і системи переконань. В Україні є всього близько 500 шкіл, де викладаються уроки з медіаосвіти: «Основи медіаграмотності», «Основи медіакультури», «Сходінки медіаграмотності». На жаль, у Вінниці такого досвіду наразі немає.

Своїми враженнями від коучингу поділиться Мельничук Ірина Олегівна:

«Коли мені запропонували відвідати тренінг з медіаграмотності, я трохи скептично поставилася до пропозиції: тренінги, які відвідувала раніше, потребували від мене коштів, але не давали нічого, крім активної пропаганди. Але під час цієї зустрічі я запитала себе: чи знаю я, що таке медіаосвіта та медіаграмотність. Сформулювати чітку відповідь не змогла.

Уже з перших тез про систему мас-медіа в Україні, я зрозуміла: значення медіаосвіти надважливе для усіх нас. Оксана Волошенюк зауважила, що поліпшення журналістської освіти — запорука освіченості суспільства і вміння відрізнити у вирі інформації саме те, що буде необхідною для тебе.

Під час тренінгу я дізналась про способи впливу на аудиторію, термінологію, що використовують у медіа. Особливо запам'ятався термін «джинса», що означає «замовні матеріали у ЗМІ». Було цікаво дізнатись про різницю між поняттями «засоби масової інформації» та «мас-медіа».

Ми вчилися розрізняти медіатексти та відрізняти інформативну частину від пропаганди. Завдяки практичним вправам долучилися до журналістської діяльності та відчули себе режисерами короткометражного фільму.

Медіаосвіта відіграє важливу роль у сучасному суспільстві, і для того щоб у майбутньому нас не поглинуло сміття, що летить із засобів масової інформації, маємо вчитися відділяти насправді корисну інформацію, критично її аналізувати, а також вчити дітей бути медіа грамотними. Я вдячна за запрошення і сподіваюсь на співпрацю з організаторами тренінгу».

Мельничук І.О., майстер в/н ВМВПУ

Отож, медіаграмотний та натхненний творчий колектив телепресцентру «Молодіжний вісник» повернувся до рідного училища та планує розширювати межі громадської журналістики. Особливу подяку висловлюємо керівниці громадської організації «Оріана-Світ» Ірині Ткачук за можливість взяти участь у навчаннях. Сподіваємося на ефективну співпрацю та досягнення єдиних цілей у напрямі всебічного розвитку та долання суспільних стереотипів.

Колодкіна І.О., перекладачка жестової мови

ОБ'ЄДНАЛИ КОУЧИНГИ

збавлених батьківської любові, з малозабезпечених сімей. До цього часу я вважав, що виправити щось зможу тільки на керівній посаді. Та познайомившись із громадською журналістикою, зрозумів, що УЖЕ міг впливати на певні рішення, повідомляючи важливу інформацію.

Виявляється, щоб стати громадським журналістом, необхідно мати тільки бажання змінювати старі стереотипи. Громадська журналістика не потребує професійних журналістських навичок. Але одразу додаю, що працювати у цій сфері зможе лише той, хто здібний до постійного саморозвитку. Дуже цікавою була перерва на каву. Спілкуючись неформально, я відкрив нове коло знайомств. Тренерка розповідала цікаві пригоди пошуку сюжетів, поділилася своїми поглядами на події, що відбуваються в країні. Для мене Тетяна Гончарук — дуже цікава людина, яка допомогла мені розширити кругозір та відкрила очі на деякі важливі речі.

Непомітно ми повернулися до навчань і порушили тему законодавства. Дуже прикро, що представники держави спекують необізнаністю громадян про свої права. Я був здивований, що багато законів дозволяють добувати інформацію людям без посвідчення журналіста, водночас чимало питань потребують консультацій з юристом. Також мене вразило, що будь-яку публічну особу можна знімати, записувати, фотографувати без її дозволу.

Знання, які я отримав на коучингу, — це те, що я шукав вже багато років. Громадська журналістика є тим інструментом, що в умілих руках легко витеше із нашого кострубатого менталітету нову гладеньку форму, що охопить усі верстви населення: від президента до беззатченка. Гострий розум у поєднанні

інвалідністю, і матусі з дитячими візочками, і люди похилого віку, високого та низького зросту, з надмірною вагою, тимчасово непрацездатні, а також діти до 3-х років.

«18 лютого мені випала чудова нагода взяти участь у коучингу «Права людини». Помічаючи довкола порушення людських прав і не відаючи, як на це реагувати, я будь-що вирішила відвідати захід. Тренерка Ірина Виртосу почала діалог із запитання: «Що ж таке права людини?». І відповіла досить чітко і доступно: це захист людини від держави. Точніше не скажеш, адже, на жаль, найчастіше наші права порушує саме держава. Моя пам'ять відразу почала видавати фрагменти із мого життя, коли я спостерігала найрізноманітніші порушення прав людини з боку держави. У голові відразу клубком прокотилися десятки запитань: «Як же себе захистити?», «Як не допустити порушень моїх прав?», «Як побороти свій страх перед державою?» Ірина Виртосу надала кілька чудових порад з приводу того, як потрібно діяти, якщо мої права порушені: говорити (а не замовчувати); вносити записи до Книги скарг і пропозицій; телефонувати до гарячої лінії; надсилати інформаційні запити; звертатися до суду.

Також для себе я відкрила доволі просте, однак, за словами пані Ірини, дієве словосполучення: на підставі чого? Це, як виявилось, на деякий час заводить у глухий кут «порушників» наших прав.

Ще одним важливим та актуальним питанням було наше ставлення до людей із інвалідністю. Спеціальна гостя заходу, керівниця ГО «Гармонія» Раїса Панасюк познайомила нас із різними моделями інвалідності, зокрема соціальною, що дозволяє людям з інвалідністю брати участь у

«Ми - півці інформаційного простору. Іншого у нас немає»

Крокуючи у новому тисячолітті і захопивши з собою всі досягнення сторіччя, що минуло, ми вже не мислимо прогрес без комп'ютерів, що впевнено ввійшли в наше життя. Повторюючи шлях людини-творця, комп'ютер знайшов своє місце в багатьох сферах людської діяльності в науці, в економіці, в мистецтві тощо. І чим ширшими можливостями наділяє нові комп'ютери людина, тим різноманітнішим стає їх застосування.

З метою вдосконалення професійної підготовки, прищеплення учням любові до вибраної професії, розвитку професійних знань, вмінь і навичок, залучення якнайбільшої кількості учнів до позаурочної роботи, пов'язаної з інформаційними технологіями, виявлення обдарованих дітей, згуртування учнів у роботі в училищі були проведені заходи в рамках декади МК «Спеціальних інформаційних дисциплін» на тему «У світі сучасних інформаційних технологій».

Викладачами Мельничук Л.В. та Чорбою

№10.

Викладачі Бура О. М. та Стець І. І. провели позаурочний захід з інформаційних технологій у формі гри-змагання під назвою «ІНФОМАНІЯ». У змаганнях взяли участь дві команди: групи №22 під назвою «Арпа» та №10 — «Turbo».

Гра мала на меті поглибити рівень знань учнів з інформаційних технологій, розвинути в учнів пізнавальні інтереси, потребу глибокого і творчого оволодіння знаннями, прагнення постійно знайомитись з найсучаснішими досягненнями науки і техніки, створити умови для самореалізації.

В запеклій боротьбі перемогу здобула команда «Turbo» (гр. №10).

Фурман А.В. провела конкурс-змагання «Цікава інформатика» між групами №10 та №16. Протягом заходу учасникам потрібно було виявити винахідливість, швидкість, кмітливість, увагу та знання з інших предметів.

Перемогу у чесній боротьбі здобула група №16.

Т.О. був проведений квест «ІНФОРМАЦІЙНІ ПЕРЕГОНИ». Учасниками гри стали команди з числа учнів груп №10, №23, №16 та №18.

Учасники подолали чимало перешкод, виконуючи різнопланові цікаві завдання, познайомились із новими людьми, зробили пам'ятні селфі на кожному етапі змагання.

Перемогу здобула команда учнів групи

Кандибальський А.В. провів пізнавальну гру «Що? Де? Коли?» між групами №22 і №5.

Але не все учням сидіти за партами і комп'ютерами! З метою популяризації фізичної культури та спорту, а також розвитку професійної майстерності серед юнаків викладачами Чорбою Т.О., Мельничук Л.В. та Петелько О.К. був проведений позаурочний захід з фізичної культури та інформатики «Інформаційний триатлон». Участь взяли учні груп №10, №39, №45.

Даний захід мав на меті донести учням значущість ведення здорового способу життя кожною людиною. Завданням позаурочного заходу було формування умінь практичного використання навичок, здобутих під час професійної підготовки на уроках інформатики для вирішення навчальних завдань та завдань повсякденного життя. Перемогу вибороли учні групи №10.

Викладачі Примчук О.І. та Черниш Т.М. провели позаурочний захід «Подорож у професію «Офіс-адміністратор», у якому взяли участь команди «Хуліганки» та «Авангард» з групи №17.

Переможцем стала команда «Авангард».

Під гаслом «Спинись, хвилино, ти чудова!» викладачами Стець І. І. та Бурою О. М. був проведений конкурс фоторобіт «СПІЙМАЙ КОЛІР».

Призери в номінації: Колір в живу

1 місце - Маюк Карина, гр. 29

Часовник Юрій, гр. 4

2 місце - Мількевич Вадим, гр. 22

3 місце - Залюбовська Олена, гр. 14

У пошуках кольору

1 місце - Глинчук В'ячеслав, гр. 5

Протягом декади учні мали можливість переглядати презентації з усіма поданими ро-

ботами на телевізійних екранах училища та у групі Вконтакте «ВМВПУ фотоконкурс»

На заключному заході декади «У вирі сучасних інформаційних технологій» переможці конкурсу були нагороджені дипломами. Всі 25 учасників конкурсу отримали іменні винагороди – сувенірні «гроші» «фотогенійки» з власними портретами.

Всі заходи були відображені у підсумковому буклеті учнями Іваніщевим Я. №39 гр., Вітенко В. №16 гр. і Задорожною З. №12 гр. під керівництвом викладача Щербанюк Л.О.

Всі переможці були нагороджені солодкими призами.

На заключному заході, який проходив під гаслом «Українці - талановита нація», усі присутні пройшлися забутими, а часто-густо й зовсім невідомими куточками історії становлення ІТ в Україні, дізналися про те, як народжувалися перші комп'ютери, які люди їх створювали, і як з'явилися інформаційні технології, що змінили світ. Ознайомилися із досягненнями українських винахідників у сфері ІТ ХХ та ХХІ століття.

Сучасне життя навряд чи можна уявити без інформаційних технологій. Перспективи їх розвитку сьогодні складно передбачити навіть фахівцям. Проте, ясно, що в майбутньому нас чекає щось грандіозне. А тому заходи, проведені в межах декади, якщо навіть не дають можливості бігти «попереду потягу», то, принаймні, сприяють активним крокам «в ногу з часом».

Широ вітаємо переможців та всіх учасників конкурсів та заходів!

Чорба Т.О., Мельничук Л.В., викладачі спецдисциплін

ВАША ПРОФЕСІЯ – ВАШ УСПІХ!

У світі – тисячі професій!!! Вибір професії – складний і відповідальний крок в житті людини. Він має бути свідомим і самостійним. Зробити правильний вибір професії -- значить знайти своє місце в житті, визначити свою долю. Неправильний вибір завдає великої шкоди самій людині.

Шановні учні, ви обрали свій шлях, свою професію! І ми, майстри виробничого навчання, прагнемо надати вам всі можливості для того, щоб по завершенню нашого навчального закладу ви стали справжніми професіоналами своєї справи.

Саме тому, для вдосконалення професійної підготовки, прищеплення любові до обраної професії, розвитку професійних знань, вмінь і навичок, залучення до позакласної роботи, пов'язаної з інформаційними технологіями, з 14.03.2016 р по 29.03.2016 р. членами методичної комісії професій «Оператор комп'ютерного набору. Секретар» були проведені заходи в рамках декади МК на тему «Ваша професія – Ваш успіх!». Гасло декади: «Знання – сила, практика – ключ до неї».

Протягом декади майстри виробничого навчання запропонували учням поринути у світ професій: «Оператор комп'ютерного набору», «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення», «Офіс-адміністратор», «Секретар», які вони обрали та опановують у стінах нашого навчального закладу, та показати набуті професійні знання та навички у дії.

Методична комісія «Оператор комп'ютерного набору. Секретар» з головою МК Лукашенко М.М.

гр. №12, Рябоконе Л. гр. №12, Жука О. гр. №10, Курбатової Д. гр. №10, Чеховського О. гр. №13.

Протягом декади проходили такі заходи, як «Квест «QR код – до пригод!», організований майстром в/н Кирилюком М.М. та фотоконкурс «Кадри разом», організований Мельничук І.О. Активну участь в квесті взяли учні груп №6, 10, 17. А фотоконкурсом зацікавилися багато учнів з різних груп, але найкращу творчість та неординарність показали (1-е місце) – Жила Т. гр. №10; (2-е місце) – Кузьменков І. гр. №6; (3-е місце) – Цимбал Р. гр. №10.

Інтелектуальна гра «Інфознайка», яку провели майстри в/н Преловська О.В. та Захарчук Л.М., зібрала на змагання в кмітливості учнів групи №45 (команда «Олігархи») та групи №16 (команда «Секретар»). За результатами виконання завдань перемогу виборола команда «Олігархи».

В брейн-ринзі «Шалений біт» із задоволенням взяли участь учні гр.№5, які об'єдналися в дві команди: «POS60» та «Каніфольчики». Учасники разом з майстрами в/н Колодійчук Н.Ю. та Чухно А.В. весело пройшли всі етапи гри та визначили

переможця – команду «POS60».

В ході вікторини «Фахівець», проведеної майстрами Коваль І.А. та Дримановою А.А., команди «Чемпіони» (групи №4) та «Метеор» (групи №29) взято змагалися в своїй професійності. Команди набрали однакову кількість балів, перемогла дружба та професійність.

Атмосфера взаємодопомоги та взаємодопомоги в командах, вболівання за загальнокомандну справу була присутня під час проведення Web-квесту «Професійність – до використання!», який організували майстри в/н Гнатюк О.М. і Лукашенко М.М. Команди груп 6, 10, 35 і 39 поринули в світ своїх професій та мережу Інтернет.

Учні старанно, швидко і з задоволенням проходили всі етапи квесту і результат отримали наступний: 1 місце – група №39; 2 місце – група №10; 3 місце – група №35; 4 місце – група №6.

Конкурс презентацій «Знайомтесь – ми учні групи...», проведений майстром в/н Ісайкіною М.В., допоміг дізнатися про життя та навчання учнівських колективів груп №4, 10, 13, 14, 16, 29, 39, 45, 46 всім учням училища. Переможцями конкурсу стали презентації: 1 місце – Максименка Віталія (група №46); 2 місце – Залюбовської Олени (група №14); 3 місце – Іваніщева Ярослава (група №39).

Ділова гра «Секретар – Ваш помічник» допомогла виявити професіоналів в секретарській справі серед учениць гр. №14: 1 місце – Славінську Оксану; 2 місце – Залізняка Любов; 3 місце – Завірюху Любов, Пйонтик Надію, Мазур Тетяну.

В рамках декади були проведені конкурси фахової майстерності серед учнів з професій «Оператор комп'ютерного набору І та ІІ категорії» та «Секретар».

Члени методичної комісії вітають всіх переможців конкурсів та змагань, вдячні за активність всім учасникам та запрошують проявляти активність та професійність і надалі.

До наступних змагань!

Голова МК Лукашенко М.М. та члени МК

ДОПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ - ЦЕ...

З 2009 року на базі навчального закладу впроваджено допрофільне навчання школярів м. Вінниці за напрямком «Основи роботи на ПК». За цей період підготовку пройшло більше 600 учнів.

Вивчення інформаційних технологій допомагає визначитись в подальшому при виборі професійного навчання в ВНЗ. Ось що кажуть наші слухачі гр. №3 (викладач Бура О.М.).

Допрофільне навчання "Основи роботи на ПК" мені дуже подобається. Для нас створені всі умови: хороша техніка, уроки викладає досвідчений викладач. Найбільше мені подобається працювати в таких програмах: Microsoft Word, Microsoft Excel, Adobe Photoshop, Microsoft Power Point. Я добре набираю та редагую текст, створюю таблиці та презентації. Своїм друзям пораджу здійснювати допрофільне навчання у ДПТНЗ "ВМВПУ", тому що тут можна якісно та швидко вдосконалити свої уміння та навички. Цього сприяють досвідчені викладачі.

Очеретний В'ячеслав

На курсах я дізнаюся багато нового та цікавого, вчуся працювати у різних програ-

мах. Завдяки тому, що я постійно отримую знання на "Основах роботи на ПК", я добре оволодів навичками роботи у Microsoft Power Point, і, таким чином, завжди готую презентації на шкільні уроки. Знання зайвими не бувають, і за плечима їх не носити, тому упевнений, що вони знадобляться і в подальшому житті.

Павлюк Владисла

Навчання просто чудове. Нам справді пощастило з викладачем – Бурою Олександром Миколайовичем, оскільки він професіонал своєї справи і просто чудова людина. Найбільше мені подобається працювати у програмі Adobe Photoshop, оскільки вона відкриває багато нових можливостей, хотілося б ще отримати знання та досвід роботи у програмі Sony Vegas Pro або інших монтажних програмах, тому що вони допомагають зрозуміти роботу людей, які працюють на TV, створити власні міні-

проекти або хоча б змонтувати відео, відзняте телефоном. В майбутньому планую стати програмістом, тому що курс «Основи роботи на ПК» дає мені ази для подальшого розвитку.

Симонішин Роман

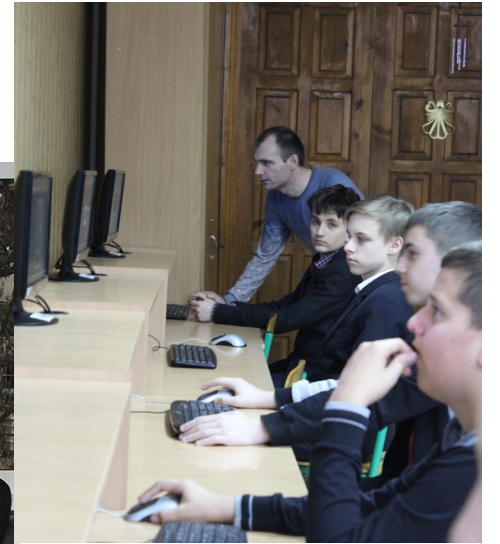
Мені дуже подобається допрофільне навчання у ДПТНЗ «ВМВПУ». Уроки проводяться цікаво, на доступному рівні. Найбільше мені подобається працювати у програмах Microsoft Power Point та Adobe Photoshop, тому що я люблю додавати анімації до

презентацій, змінювати фон та прибирати недоліки на фотографіях. Я вважаю, що, навчаючись на курсах, я стаю досвідченішим у комп'ютерній справі, і знання, які я отримую тут, полегшать моє подальше навчання на програміста.

Білик Владислав

Викладач спецдисциплін Бура О.М. з учнями групи №3 школи-гімназії №6

Під час проведення уроку допрофільного навчання «Основи роботи на ПК»

НА КРИЛАХ НАВЧАННЯ

Швидко пробігають роки навчання... Здається тільки недавно переступили поріг нашого училища, а вже через кілька місяців пролунає останній дзвінок. Я навчаюся на третьому курсі за професією «Оператор телекомунікаційних послуг».

Життя в училищі – це дійсно веселі, незабутні дні на протязі кількох років навчання. Адже в нашому навчальному закладі крім цікавих уроків проводяться різні конкурси, вікторини, змагання, виховні заходи, ми беремо участь у предметних декадах та навчальних проєктах.

За три роки навчання моя група брала активну участь у житті училища. Особисто я брала участь у різних заходах, конкурсах, зокрема у конкурсі «На крилах Мельмопєни», навчальному проєкті «Економічне диво», в якому розкриваються питання розвитку України. Багато учнів групи також є учасниками різних навчальних проєктів.

За три роки навчання в мене було багато різних викладачів, але найкращим для мене була і залишається вчителька адміністративної географії, заступник директора з

навчальної роботи Корженко Світлана Гаврилівна. Адже вона мій взірць найкращого, справедливого та відповідального викладача, яка досі надихає мене в житті.

Я раджу всім майбутнім абітурієнтам вступати та навчатися в ДПТНЗ «ВМВПУ», адже це найкращий навчальний заклад, де можна отримати гідну освіту та гарну професію на все життя!

Мамій Олександра, учениця групи №34

ДОРОГА В ЖИТТЯ

Дивлячись на знайомих менеджерів, юристів, психологів, які оббивають пороги кадрових агентств, все більше старшокласників починають усвідомлювати, що сьогоднішній шлях до успіху лежить вже не через вищу, а через середню спеціальну освіту.

Попит на «прості» професії, знову пішов угору, а імідж професійно-технічної освіти як останнього притулку для безпорадної людини

стрімко йде в минуле. Яким він буде - український «синій комірець» 2016 року?

Щоб відповісти на це питання, я розповім Вам про наше училище. Директор училища Дмитрик Олександр Дмитрович з насолодою перераховує зіркові імена тих, хто на початку свого славного шляху навчався звичайному ремеслу.

Ганок училища привертає оголошенням про те, кого тут готують. З такою начебто скромною путівкою в життя контрастують потужні ялини завжди прибрані.

Заняття в училищі починаються о 8.30. Як зміна на підприємстві. Так тут привчають до дорослого життя. В будівлі витає дух реальної

економіки, він тонізує і бадьорить. Кабінети та майстерні училища мають сучасний вигляд, вони обладнані новітньою технікою та меблями.

На відміну від спеціалістів, майбутніми робітниками потенційний роботодавець цікавиться вже в зачатку. Учень знає: якщо він буде добре вчитися і зарекомендує себе під час практики, робоче місце після випуску йому забезпечено.

Основна маса учнів, як стверджує анкетування, проведене у нас в групі психологом Катериною Владиміровою, вже визначилася зі своїми планами на майбутнє. У цьому вони різьчє відрізняються від своїх ровесників-школярів з синдромом тривалого дитинства. Якщо раніше на питання про причини вступу до училища, одногрупники відповідали плутано, мовляв, що воля, що неволя, то тепер категорично стверджують потрібна професія, яка в будь-яких економічних обставинах гарантує шматок хліба. Цікаво та випадків розглядається нами як перший етап у кар'єрі, трамплін, з якого можна стрибати далі і вище - в інститут, в начальники.

Севастьянов Артем, учень групи №4

ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ ПОПЕРЕДЖАЄ:

Торгівля рідкісними видами ранньоквітучих рослин набирає найбільших обсягів в період весняних свят. Це призводить до катастрофічних наслідків.

Зазначимо, що на території нашої області з ранньоквітучих рослин, занесених до Червоної Книги України ростуть підсніжник білосніжний – звичайний (Galanthus nivalis), цибуля ведмежа – черемша (Allium ursinum), та багато інших.

Підсніжники і черемша (цибуля ведмежа) першими приймають на себе удар і найбільше

потерпають від знищення. Їх безжалюно зривають для заробітку, а тому вже в багатьох місцях, де колись жили ці рослини, зараз їх не знайти.

Але слід пам'ятати, що і підсніжники, і черемша окрім Червоної Книги України охороняються міжнародною Конвенцією про біологічне різноманіття та міжнародною Конвенцією про охорону дикої флори і фауни в Європі. За їх знищення передбачуються штрафні і адміністративні санкції. Так, ч.2 статті 88-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Порушення порядку придбання та збуту об'єктів тваринного або рослинного світу...) передбачається накладання штрафу від ста до двохсот п'ятнадцяти неоподаткованих мінімумів

доходів громадян (тобто від 1700 до 3655 гривень) з конфіскацією об'єктів рослинного світу. Крім того, за статтею 90 КУпАП (Порушення вимог щодо охорони видів тварин і рослин, занесених до Червоної Книги України) за незаконний збір червонокнижних рослин порушникам доведеться сплатити шкоду за кожною трав'янисту рослину від 31 до 62 гривень.

Тому потрібно всім тим, хто живе одним днем, - за принципом «Після нас, хоч трава не росте» - добре поміркувати, чи варто йти на такий ризик сумнівного заробітку, коли можна втратити набагато більше?

Крім суттєвих матеріальних збитків, порушники будуть мати великі проблеми з правоохоронними органами.

Що ж всім нам потрібно зробити, аби збе-

регти зникаючі рослини? По-перше, потрібно усвідомити необхідність їх збереження і охорони.

По-друге, не зривати їх під час цвітіння, не руйнувати і не витопувати місця, де зростають первоцвіти.

По-третє, не купувати їх на базарах, навіть коли Вас запевняють, що вони вирощені на присадибних ділянках.

Купуючи букетик підсніжників або в'язку черемші, ми теж стаємо співучасниками злочину проти природи, злочину проти майбутнього.

Як говорить відоме кенійське прислів'я: «Бережіть Природу. Ми не отримали її в спадщину від батьків і дідів. Ми взяли її в борг у наших дітей»

«Ми прийшли у цей світ для любові і маємо її примножувати»

2 лютого в конференц – залі навчального закладу в рамках літературної студії «Духовність української родини» відбулась творча зустріч з поетесою – пісняркою Зоєю Красуляк.

Я на полі твоєму – живий колосок.
Ти у серці моєму - надії ковток.
Я слова і любов поєднаю в єдино,
Україно, молитва моя, Україно!
В творчості нашої гості – шанованої Подолянки, поєднались і любов до рідної України, родини, матері, коханого; до неба вечірнього та зеленої трави, квітів та птахів...

«А ще сонечко мене тішить і дощ... З ним я розмовляю і співаю. Він для мене живий, як стихія моря... Відчуваю сніг і ліс, як мелодію, тому так легко творити музику», – говорить Зоя Іванівна.

Вона продовжує традиції своєї бабусі і матері, які були глибоко віруючими людьми і стверджували, що «ми прийшли у цей світ для любові і маємо її примножувати».

Людська душа — незбагненна і незвідана таїна... Душа жінки та ще й поетеси — таємниця з таємниць. Її неможливо зрозуміти, а тим більше — розгадати чи пояснити. В неї можна лише несміло зазирнути, прочитавши трепетні поетичні одкровення.

Поезія Зої Красуляк — дзеркало її прекрасної, ніжної і вразливої душі, котра вміє побачити незвичне у простому, буденному й передати відчуття тієї краси іншим. Правда, не всі люди, з якими вона спілкується, хочуть чи можуть її зрозуміти. Тому що чесна, безкомпромісна, відверта: не вміє змінювати погляди, прогинати спину, ходити навшпильки. Погодьтеся, що такі риси сьогодні притаманні небагатьом. Дехто має з того чималий зиск, а Зоя Іванівна тільки проблеми. Але саме за прямоту, совісність і неполовинчатість Бог наділив її щедрим даром — доносити до людей Слово, Пісню. Вона не розчаровується, не зневіряється в людях, не замикається в собі, а дивує світ прекрасною поезією. Часом у вільну хвилину Зоя Іванівна бере до рук гітару, добирає до своїх віршів мелодії і вони стають легкокрилими піснями.

Багато її пісень увійшли до репертуару народного артиста України Миколи Свидюка, заслужених артистів України Віктора та Любові Анісімових, Станіслава Городинського, артистів Миколи Янченка, Володимира Гуменчука і Наталі Мельник. За підтримки фірми «Мед» побачили світ альбоми пісень Зої Красуляк «Медове Різдво» та «Чернівецькі вихилиси».

Пісня «Мила, не плач», написана на слова Зої Іванівни, стала шлягером 2015 року і прозвучала на 20-му фестивалі української пісні в Києві у виконанні Ольги Сумської, Віталія Борисюка, Ігоря Юрковського.

Вірші відомої Подолянки також знайшли шлях до людських сердець, як і пісні.

В 2006 році вона видала збірку своїх віршів «Таїна», готує до друку другу книгу. Але найбільше сьогодні Зоя Іванівна опікується самодіяльними театральними колективами у Вінницькому обласному центрі народної творчості. Вона мати трьох синів і однієї доньки - Оксани.

Творча зустріч пройшла в теплій та дружній обстановці, вдячні глядачі одержали гарні емоції, відпочили душею і торкнулись до того чистого і світлого почуття, заради якого ми прийшли у цей світ і яке повинні навчитись примножувати.

Ще з закутків погрожував мороз,
вечір тихо жмурился сиві брови,
Та вже на землю сходила весна.
Весна надії, щастя і любові.
Заквітнули дерева і трава,
Додому птахи з вірію вертались.
А біла вишня під моїм вікном
У ніч весільну з вітром обіймалась.

Пісню українська! Ти з мого дитинства.
Згадую забуті тих пісень слова.
Як летіли коні, їхав козак містом,
Плакала дівчина, калина цвіла.
І лунає щиро пісня українська
То немов струмочок, то немов ріка.
Рідна моя пісню — пісню материнська,
Ти така ласкава, ніжна, гомінка.
Це душа народу в пісні збереглася,
Про часи далекі нам розповіла.
Заспіваймо ж пісню, щоб вона сьогодні
В нашому серденьку знову ожила!

Цей дивний світ,
Якого так багато,
Де в кожного своя є роль,
Безмежний світ!
Я є його фанатом —
Щоб увійти, шукаю
Свій пароль.
Мене в його спокусах
Хитруватих
Цікавить не матерія,
А суть.
Цей дивний світ
Так хочеться пізнати!
О, Господи!
Благослови мій путь!

Грибик Т.А., викладач української літератури

Моя Україна

Моя Україна – нескорений голос,
Що через століття правдою звучить.
Отчий дім і вишня, золотавий колос,
Калина у лузі і неба блакить.

Моя Україна – задумані Храми,
Тиранів одвічно запізніле каяття.
Оспівана болем, щедро омита сльозами.
Втрачала найкращих не раз без вороття.

Моя Україна – це прагнення волі.
Величний падолист славетних дат,
І розсіє вітер, як маки у полі
Слова: «Повертайся, лиш, живим, солдат!»

Героїв славетних терниста стежина,
Слово пророче, що дав нам Тарас.
Моя Україна – Соборна, єдина
У душі і серці кожного із нас.

Моя Україна – хай здійсняться мрії
Усіх, хто Вітчизну уміє любить.
Молюся за тебе, не втрачаю надії.
На те, що Всевишній збереже й захистить.

Зав.бібліотекою Жила Н.П.

Моя Україна – рідна, горда мова.
Без гнізда на чужині птахи...
Соняхи та мальви, зелена діброва.
І тисячі журавликів роблять дїтлахи.

Моя Україна – пісня журавлина
Через віки лине в світле майбуття?...
Мати посивіла, що чекає сина
Через призму часу, з вірою в життя.

Сім'я моя – міцне коріння,
А я лиш юне деревце.
Черпаю мудрість і терпіння.
Милуюсь сонцем й вітерцем!

Мене сповивали калиновою колисковою цілих три покоління: мама, бабуся і прабабуся. Вони передавали мені добро, ніжність і ласку, назбирані роками. А зараз і в тричі більше любові прищепили мені до українського слова, до рідної землі. Від дідуся і татка наслідую витривалість та віру в свої сили. Часто думки виливаються у слова віршів, що линуть із самої глибини серця.

Віра в долю України (Пам'яті Т.Г. Шевченка присвячується)

Весна на рідну землю
Летить в словах Шевченка.
Таких святих, пророчих,
Із вуст синів і дочок.

Печаль і радість в віршах тих
Переживаєм знову.
Хоч і пройшло дві сотні літ,
Все йде по тому ж колу.

Серед святих, напевне, там,
Тарас усе це бачить,
І серце знов йому щемить,
І гірко - тихо плаче.

Україно, ненько мила,
Чом ти не щаслива?
Землю рвуть твою, шматають,
Кари божої не знають.

Вороги як вороги,
І нема в них серця.
А сини мої, мої сини,
Усе ж содіяне вернеться.

За скроні схопитесь вмиць,
Давно продали свої душі.
Братерську кров на сході лить,
Великий гріх грядущий.

Ненько, моя Україна,
Я — твоя дитина.
І як у нас це гоже,
Я на тебе схожа.

Маю очі сині-сині,
Як моря твої глибинні.
Щічки червоні, як в долині
Перший іній на калині.

Я — дитина України

Запало свячену свічку,
До іконки притулюся.
І за рідну Україну
Тихо помолюся.

Пошли, Боже, мир і спокій
На нашу земельку.
Хай усі живі вернуться
Із війни швиденько!

Заспівують перші півні
Вдосвіта раненько.
Згине все нечисте, злее,
З України-неньки!

Зацвітуть кульбабки пишню
На радість малечі,
Повернуться ластівочки
До своїх гніздечок.

Сміх дитини у колісці,
Журавлі на хаті.
Всі здорові і щасливі,
Чого ще благати?

Золоте волосся маю -
Стигле житечко безкрає.
Нижній голос водограю,
Про красу твою співаю!

Вероніка Кирильчук

Забризкала весна
Зеленим листям ліс.
Спів радості буття
Світанок росяний розніс.
Сховалося в яру
Минуло в нїздруватий сніг.
Лелека під крилом
комусь у хату згорточок приніс.

Крізь руде старе гілляччя
Стрілкою проріс,
Білим чубчиком грайливо
Березню кива
І наспівує невпинно
про весну слова.

Незворушний, загадковий
Березневий ліс,
Волохатим диким звіром
Серед поля ліг.
Ще дрімують старі граби
і дуби у сні,
По ярах ще причаївся
Постарілий сніг,
На зелених лапах сосен
Прожили беріз,
Таїну свою правічну
Зберігає ліс,
Та підсніжник нетерплячий
Тягнеться увись,

М'яким шовком огорнула
Все навколо темна ніч.
Як у люстро, зазирнула
В твоє серце щира мить.
Десь розтанула без сліду
Комашина метушня
Дня минулого. І місяць
поміж зорі навманья
потихеньку покотився.
Розгойдав у морі хвилю,
Сріблом стежечку встелив,
І химерну сон-надію
По доріжці цій пустив.

**С.П.Мазуренко,
викладач української мови та літератури**

Стабільність - це ознака професіоналізму

В останню декаду березня, на базі ВПУ сфери послуг міста Вінниці, проходив фінальний етап змагань з волейболу серед ПТНЗ нашої області. Наша дівоча збірна заслужено завоювала право там брати участь, тому що перемогла усі команди суперниць в зональних змаганнях.

Дівчата серйозно готувалися до виступу. Тому показали закономірний високий результат. З трьох поєдинків, які до речі, відзначалися високим рівнем гри, були в певній мірі драматичними і безкомпромісними, наші волейболістки програли лише одну гру господарям змагань і зайняли почесне III місце. До речі, ми повторили минулорічний результат. Кажуть, стабільність - це ознака професіоналізму, але хотілося б побажати дівчатам стабільно бути першими.

Склад збірної команди дівчат з волейболу:

Голубенко Юлія; Галайчук Надія, учні групи №29, Підстріляна Ольга, учениця групи №24, Гр. №14 Завірюха Любов, учениця групи №14, Цимбал Руслана, учениця групи №10, Цішенко Аня, учениця групи №1, Панасенко Яна, учениця групи №25, Кравцова Аня, Мовчан Ольга; Логош Мар'яна, учениця групи №16, Прокопенко Аня, учениця групи №8.

Наш девіз: «Тренуйся завжди, скрізь, в будь-яку погоду ... Не зважаючи ні на що ... І ти зможеш досягти бажаного результату ...»

**З командою працював та підготував до змагань Петелько В.В.
До наступних перемог.**

ТВЕРЕЗО ПРО ФУТБОЛ!!!

Футбол – один із найпопулярніших видів спорту як для хлопців, так і для дівчат. Футбол (від англ. фут - нога, бол - м'яч.). Він зберіг свою англійську назву у Франції, Іспанії, Україні, Росії. У німців він звучить як фусбаль, в угорців лабдугараги, у поляків пілка ножка, у італійців - кальгіо, у югославів - ногомет.

Гра в ножний м'яч була відома ще народам Стародавнього сходу і широко розповсюджена в країнах античного світу в Греції та Римі. Прабатько теперішнього футболу існував ще в Древньому Китаї, близько дві тисячі років назад. В м'яч грали ногами, додержуючись якихось правил, які визначали переможця та переможених.

В нашому навчальному закладі працює шість спортивних гуртків, один з яких є гурток з футболу, як для хлопців так і для дівчат. Систематично проводиться заняття гуртка з «Футболу» у вівторок, четвер, п'ятницю та неділю на 15.00. Запрошую всі бажаючих.

В цьому навчальному році команда «ВМВПУ»-Енергобудмонтаж бере участь у Студентській лізі під патронатом Вінниці з футзалу, до складу якої входять: гр. №33 Білик Євгеній, Слободянюк Віталій, Гребенюк Юрій; гр. № 41 Елесеєв Максим; гр №35 Андрієнко Денис; гр. №12 Журавель Дмитро; гр. №45 Голубенко Віталій; гр. №45 Кулик Олександр, Буренко Олександр.

Все відбувалося на базі Вінницького ВПУ сфери послуг і слід відмітити високий рівень проведення змагань. В першій зустрічі по жеребу ми виграли у команди ВПУ№11 з рахунком 21-2.

У фіналі нашим суперником були господарі змагань Вінницького ВПУ сфери послуг. Слід сказати про те, що гра складалася важко. В дуже нелегкій, безкомпромісній, напруженій боротьбі наша команда виборола срібні нагороди, зігравши з рахунком 6-8.

Користуючись нагодою, хочу закликати учнів нашого училища приєднуватися до нашої команди. Мені дуже хотілося б, щоб спорт в нашому училищі жив і розвивався, адже саме він розвиває і загартовує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, уміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягати своєї мети.

Український футбол

Чекали довго цього матчу,

Щоб подивитись наш футбол.

Але, здається, не побачим

Сьогодні український гол.

Газоном бігає Родріго

І згряя негрів молодих,

А наші хлопчики, аміго,

Сидять на лаві запасних...

Оле! Ярмола вже на полі!

Я бачу український ГОЛ!

Дивіться, іноземці кволі,

На справжній український футбол!

Моргун Р.В., викладач фізичної культури

МОЛОДЬ ВІННИЧЧИНИ ОБИРАЄ ЗДОРОВ'Я

15 березня 2016 року у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі відбувся фестиваль-конкурс до Дня здоров'я. Підготовка до цього фестивалю - конкурсу проводилась дуже чітко. Ми з групою тренувались весь вільний час. Удосконалювали свій виступ, вивчали нові рухи. Конкурс проводився між групами першого курсу, а саме №10,39,23,2,41,45,16. Переможцями виявились групи №23 та 10. Після цього групу №23 було вибрано для участі у фестивалі,

який проводився у Державному навчальному закладі «Вищому професійному училищі №7», яке на високому рівні прийняло учасників із 15 училищ Вінницької області. Свято розпочалося о 12 годині. До цього часу гості потроху сходились та тренувалися. Розпочали виступ господарі свята, ми виступали третіми та показали себе з кращої сторони. З емоцій та оплесків зали було зрозуміло, що наш виступ був одним із найкращих. Інші училища також гарно підготувалися до цього фести-

валю та виявилися досить сильними конкурентами. Хоча на цьому святі не було ні переможців, ні переможених. Всі навчальні заклади показали себе з кращої сторони.

Як на мене, потрібно частіше проводити такі конкурси. Навіть не для того, щоб здобувати якісь досягнення, а для того, щоб ще раз нагадати всім, що здоровим бути модно. І ми - за здоровий спосіб життя!

**Червань Олександр,
учень групи №23**

Футбол – це життя

У кожної людини є свої захоплення. Моє хобі – це найпопулярніша у світі гра – футбол. З дитинства я був закоханий у цей вид спорту. Коли мені виповнилось 7 років, я зробив свій перший крок у спортивну школу ДЮСША «Темп». Спочатку я хотів грати в полі, але тренер зрозумів, що краще почуваю на воротах, ніж у полі, і з дев'яти років я став воротарем. Звісно, як у кожного гравця в мене був свій кумир, і я на кожному тренуванні хотів віддати всі свої сили, щоб бути найкращим на своїй ділянці поля. Після нелегких тренувань та витрачених зусиль в 13 років мене викликали в команду СДЮШОР «Нива» для того, щоб представляти команду на Україні. В 2010 році був проведений Чемпіонат України з футзалу, де я був визнаний найкращим воротарем і мене викликали в футзальну команду Ураган «Івано-Франківськ». Але довго там пограти не вдалось, зазнав травм і повернувся в свою команду. Весь час намагався повернути свою форму, яку втратив після травми. Довго чекати не довелося, в 16 років мені прийшло запрошення в команду ФК Вінниця. 2014році мав брати участь у фіналі Вінницького району, але перемоги в тому матчі не здобули. І наступного 2015 року команда повернулася в турнір, де спромоглась забрати втрачене наше I місце. Але в свої 20 років я надіюсь, що це тільки тому, що футбол для мене це не тільки гра, але й життя.

Білик Сергій, учень групи №33

Адам орав, Єва пряла. Тисячі років потому...

У сімейному житті, зберігаючи свою гідність, треба вміти поступатися один одному.

В.Сухомлинський

З давніх-давен проблема стосунків чоловіка і жінки вирішувалася за допомогою національних традицій, виховання, релігійних переконань тощо. Та й саме життя ніби підказувало, як мають складатися ці стосунки: Адам орав, Єва пряла. На жінці завжди трималася хата, діти. А чоловік мав здобувати їжу на кожен день.

Та минули століття, і все значно ускладнилося. Нині жінка не обмежує свою діяльність лише родиною. Вона прагне зробити кар'єру науковця, керівника, і часто їй це вдається не гірше, ніж чоловікові. З'ясувалося, що сучасна жінка може бути не тільки чарівною, вихованою, освіченою, але й здатною виконувати традиційно чоловічу роботу інтелектуально, а у деяких випадках вона виявилася більш стриманою, дипломатичною і в той же час більш цілеспрямованою. Здавалося б, цьому слід лише радіти. І все ж залишаються серйозні питання. Адаже в жінки була і є величезна роль - народжувати і виховувати дітей.

Мабуть, потрібне буде ще не одне десятиліття для того, щоб перебудувати традиційні уявлення про роль чоловіка і жінки у суспільстві, у сім'ї. Та й чи завжди є в цьому потреба!

Не залишилися осторонь проблеми з'ясування гендерної рівності між чоловіками та жінками і учні групи №33 та викладачі Гавриш Н.Л. і Чорба Т.О. В межах декади спеціальних економічних дисциплін 28 лютого була проведена гра-суперечка «Хто зверху?». На «Перліні Поділля» намагались з'ясувати, хто крутіший - хлопці чи дівчата, хто кращий комерсант, хто розумніший, хто спритний. Конференц-зала нагадувала поле бою між жіночою чарівністю і чоловічою харизмою.

Хлопці чи дівчата?

Під керівництвом своїх капітанів команди намагались вирвати перемогу в конкурентів у смішних тематичних конкурсах, пов'язаних із типовими «чоловічими» і «жіночими» питаннями. І так відповісти на головне запитання - «Хто зверху?»

У шоу брали участь дві команди учнів 33 групи - чоловіча та жіноча.

Перший раунд мав назву «Відкрий очі» в якому учасникам команд було запропоновано дати відповідь на фото- і відео запитання.

У раунді «Вгадай пісню» одному з учасників команди потрібно було показати пісню в межах 90 секунд і, при цьому, не говорити, не показувати виконавця, а лише назву пісні.

В раунді «Хто я» правильна відповідь приносила перемогу. Представник команди мав вгадати хто він, задаючи питання своїй команді, на які та мала відповідати «так» чи «ні».

Під час гри присутні мали нагоду дізнатись і особисту інформацію про наших учасників команд. В раунді «Зірки в ряд» команди мали розташувати суперників за певним критерієм від найменшого до найбільшого. Дівчата визначили, хто з хлопців найчастіше купує продукти для сім'ї на місяць. Хлопці намагались вгадати, хто з дівчат частіше відвідує співбесіди для влаштування на роботу.

Наступний раунд - «Бліц». За відведений час (60 секунд) кожен представник команди мав відповідати на запитання, відповіддю на яке могли бути слова «чоловік» або «жінка».

Переможець визначився у фінальному раунді «Обмін роботами», де дівчатам випала «доля» крутити шурупи, ремонтувати офісні стільці, а хлопці вправлялись в створенні стильного манікюру, готуючись до ділової

зустрічі.

За результатами гри переможцями виявились дівчата. Та суперечка на цьому не припинилася! А тому вирішили все ж таки «докопатися до істини» і дізнатися, хто є головним у стосунках між чоловіками та жінками, і які риси приваблюють протилежну стать.

З інтернет-ресурсів стало відомо, що чоловікам більше подобаються розумні жінки. Вимоги чоловіків різного віку при цьому дещо відрізнялися. Так, молоді люди до 25 років найбільше цінують у жінці розум, їх 55% з числа опитаних. На другому місці для них привабливість -44% і лише на третьому місці стильність - 42%. Чоловіки від 25 до 40 років на перше місце поставили теж жіночий розум - 47% з числа опитаних, на другому місці для них дбайливість - 41% і на третьому - ніжність -38%.

Як виявилось, чоловіків старшого віку жіноча краса зовсім не цікавить. Для них важливіше, щоб жінка була господинею і медсестрою одночасно. Так, чоловіки старші 45 років вважають найпривабливішою жіночої рисою дбайливість - 65%, а на другому місці для них розум - 40%.

А ось європейські чоловіки на перше місце ставлять зовнішність жінки. Для них важливіше те, щоб жінка була висока і струнка, яка слідує за своїми фізичними параметрами, з довгим волоссям, тонкою талією і витонченими руками. А також у неї повинні бути мигдалеподібні очі з кирпатим носиком. Європейські чоловіки вважають, що якщо жінка бажає бути привабливою, то не повинна бути занадто розумною.

Виявилось, що розумна жінка в очах наших чоловіків, це та, яка вміє створити комфорт в сім'ї. Вона може і не вміти вирішувати завдання з геометрії, але не повинна пригнічувати чоловіка чи давати себе в образ. Начитані, мирні і добрі жінки, які в усьому погоджуються з ними, теж не дуже подобаються чоловікам. Вони вважають, що вони можуть швидко їм набриднути. Справжній жах на представників сильної статі наводять жінки нервові, засмикані і неспокійні, які в будь-яку хвилину можуть розплакатися і з будь-якої дрібниці роблять трагедію.

А які ж чоловіки подобаються жінкам? Жінки, втім, як і чоловіки, великі власники! І природно, найкращий чоловік той, який Твій. Тоді Він дійсно найчудовіший, найрідніший, найулюбленіший.

Але все ж таки, жінки визначають для себе деякі критерії, які виявляються вирішальними при виборі супутника життя. Відповідь заміжніх жінок проста: головне, щоб любив мене і дітей. Якщо це ж запитання задати самотній дівчині (молодій жінці), то у відповідь можна почути довгий перелік рис - розумний, красивий, гідний, сильний, в міру заможний, здатний до саморозвитку тощо.

Майже кожна жінка мріє про вольового чоловіка. Саме такий чоловік викликає захоплення у жінок. Вольовий - це не означає, що «Я СКАЗАВ, нехай буде так». Вольовий, це коли його воля відчувається жінкою. Він подумає, а потім м'яко каже: «Люба, я думаю, найкращий вихід - це ...». І Вона прийме, мовчки і покірно.

Якщо з чимось незгодна, то саме вольовий чоловік зуміє знайти в собі сили і, найголовніше, бажання вислухати свою кохану жінку. А Вона обов'язково постарается висловити свою думку акуратно, з ласкою і ніжністю. Ні в якому разі не принижуючи його гідність, а лише прославляючи.

Жінок завжди захоплювали ті чоловіки, які користуються популярністю, часто знаходяться в центрі уваги, бо цей факт лестить жіночому самолюбству (адже завоювати такого чоловіка не просто). Але тут є ще одна

тонкість. Відомий чоловік - це найчастіше розумний, цілеспрямований, з хорошим почуттям гумору і, найголовніше, - відмінний співбесідник!

Ще ніхто не відміняв відому всім істину «жінка любить вухами». Значить, не менш важливим виявляється уміння чоловіка говорити компліменти.

Також жінки цінують чоловіків - лідерів. Адаже лідер - це той, хто може взяти відповідальність. І не тільки за своє життя, але і за життя коханої жінки, і, звичайно, за дітей.

Список можна продовжувати, здається, безкінечно. Це і охайність, і серйозність, і уважність, і комунікабельність. Для жінок дуже важливо гідне до них ставлення. Коли Він цінує, піклується, любить, оточує увагою, сюрпризами. Адаже чоловіки - це сильна стать.

З усього цього, можна зробити висновок, що всім чоловікам подобаються розумні жінки. Вони надійні партнери, чудові дружини і вірні подруги. Однак, якщо у чоловіка не вистачає в собі впевненості та мужності визнати безсумнівні жіночі гідності, то конфлікти в стосунках неминучі.

А отже, узагальнивши вищезгадане, можна з впевненістю сказати, що найбільша цінність у стосунках і для чоловіків, і для жінок - це Любов! Кохайте і будьте коханими!

Під час дослідження постало ще одне питання - хто в стосунках виконує головну роль. Для цього було проведено опитування серед учнів нашого навчального закладу. Більшість учнів вважають, що головним у сімейних стосунках є чоловік - опора та годувальник родини. Але роль жінки при цьому не втрачається, адже вона є берегинею роду та саме вона займається вихованням дітей.

«На мою думку, в родині має бути повне взаємопорозуміння та збалансований розподіл обов'язків. Кажуть, що головним в сім'ї має бути чоловік, але з цим я не погоджуюсь. Всі рішення в моїй родині батьки приймають разом, і я вважаю це правильним.»

Жорняк Яна, учениця групи № 18.

«На мою думку, головним в родині має бути чоловік. Він і тільки він повинен приймати рішення, які стосуються планування сімейного бюджету.»

«Тут не йдеться про те, що чоловік має більше прав у сім'ї. Чоловік не має права опускає руки, ходити з опущеною головою, тому що жодна жінка не обере такого супутника, адже відчуватиме себе незахищеною, визнає його неадекватність.»

«Я вважаю, що жінка відчуває себе сильною і впевненою, якщо буде жити з сильним чоловіком, що буде її підтримувати. Такий чоловік стане гідним обранцем для жінки і справжнім головою сім'ї. Інколи в житті буває не просто, але справжній чоловік має гідно пройти будь-які випробування!»

Петрушенко Павло, учень групи №33.

«Жінка важливіша за чоловіка! Адаже вона, крім того, що працює і заробляє гроші, так само як чоловік, після роботи встигає доглянути за дітьми, допомогти їм зробити домашнє завдання, приготувати їжу усій сім'ї та після усіх прибрати. Жінка ще знаходить час доглянути за собою, тому що чоловік хоче бачити поряд з

собою красиву супутницю.»

Молдован Юля, учениця групи №33.

«Головним в моїй сім'ї є батько. Він завжди приймає найважливіші родинні рішення, хоча завжди прислухається до маминих порад. Тато у нас — майстер на всі руки, якщо щось ламається, то він усе лагодить. А ще тато — головний ініціатор наших спільних прогулянок, походів у кіно, пікніків на природі і поїздок у інші міста.»

Кирнажицька Олена, учениця групи №33.

«На мою думку, у сім'ї немає головних. Чоловік і жінка однакові у своїх правах, а їх обов'язки визначаються лише їхньою зайнятістю.»

Осадчий Влад, учень групи №45.

«Я думаю, що чоловік і жінка рівні між собою і у кожного з них є своя роль у житті. Роль жінки — берегиня домашнього вогнища. У чоловіка дещо серйозніша роль. Він здобуває ресурси для добробуту родини.»

Шахрай Влад, учень групи №45.

Отже, прагнення абсолютно зрівняти роль чоловіка та жінки нагадує спробу зрівняти роль цукру та солі в приготуванні їжі. В одних стравах треба більше солі, тоді як в інших потрібно більше цукру. Спробуйте поміняти їх місцями або зрівняти їх кількість, навряд чи комусь це сподобається. Їх цінність абсолютно однакова. Те саме стосується й чоловіка та жінки. В кожного з них є своє покликання, права та обов'язки, й ніколи не варто їх забувати, зрівнювати або міняти місцями. Так само, як ніколи не треба забувати про те, що як чоловік, так і жінка мають абсолютно однакову унікальну цінність. Кожен з них відіграє відповідну роль в сім'ї та суспільстві. Чоловіки приносять в наше життя впевненість та спокій, тоді як жінки ніжність та тепло. Саме тому можна сказати з впевненістю, що ті, хто прагне змінити те, що було закладено в нас матінкою-природою, намагаючись довести що чоловік та жінка можуть обійтися один без одного або поміняти їх місцями, глибоко помиляються.

Тому кожній жінці і кожному чоловікові у суспільстві належить зробити свій вибір. Але при цьому необхідно пам'ятати, що від їх вибору врешті-решт залежатиме не тільки життя двох людей, але ціле життя на землі.

Гавриш Н.Л. та Чорба Т.О., викладачі спецдисциплін

АБИТУРІЄНТАМ 2016 РОКУ

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище - шлях до успіху!

Доторкнутися до скарбниці знань у царині сучасних інформаційних технологій і зрозуміти головні принципи та секрети ділового спілкування, поєднати професію з мистецтвом вам допоможе Державний професійно-технічний навчальний заклад «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище».

Цей навчальний заклад заснований у 1944 році, поєднує міцні багаторічні освітні традиції з сучасними

передовими інформаційними технологіями. Зараз – це флагман освіти, що входить у 100 найкращих навчальних закладів України, неодноразовий лауреат виставок «Сучасні заклади освіти» та «Інноватика в сучасній освіті». Навчальний заклад акредитований за III атестаційним рівнем. У ньому воедино злились ґрунтовний викладацький досвід, потужна матеріально-технічна база та інноваційні методики навчання.

На сьогодні ВМВПУ готує кваліфікованих робітників та молодших спеціалістів.

Детальну інформацію Ви можете отримати за допомогою QR-коду: проскануйте код та перейдіть за посиланням на сторінку сайту ВМВПУ.

Вибери собі роботу до душі, і тобі не доведеться працювати жодного дня у своєму житті. Конфуцій

Кажуть, що вибір професії – це друге народження людини. Від того, наскільки влучно ти обериш свій життєвий шлях, залежить, яке місце в суспільстві ти будеш посідати. Першим кроком до вибору професії – вибір профілю навчання. Отже, спочатку треба визначитися, який тип професій найкращий для тебе.

Детальну інформацію Ви можете отримати за допомогою QR-коду: проскануйте код та перейдіть за посиланням на сторінку сайту ВМВПУ.

РОДИНА - НЕВИЧЕРПНЕ ДЖЕРЕЛО ЛЮБОВІ

*Де сонце засинає вечорами
Під тихі коліскові давніх літ,
У спогадах живе разом з піснями
Родинного тепла безмежний світ...*

ни – це його родина. Здавна відомо, що родина — то невичерпне джерело наснаги, любові та батьківських обов'язків. Родина – це наша сила, це наш захист та надія, це наша віра й прагнення, це наша фортеця. Родина – це ті люди, що завжди поруч впро-

довж всього життя, триматимуть за руку, підставлять плече. Рідні люди – це подарунок долі, який ми маємо цінувати. І сьогодні на сторінках нашої газети найтепліші слова полинуть про найдорожчих людей у світі, про найбільшу цінність людського життя.

Найбільша цінність будь – якої людини

Дві години та кілометри розділяють мене з матусею. Їй зараз надзвичайно складно – вона сумує... Я це розумію і шкодую, що не можу бути поруч. Але незважаючи на це, я відчуваю тепло її рук, згадую чарівну посмішку та карі оченята.

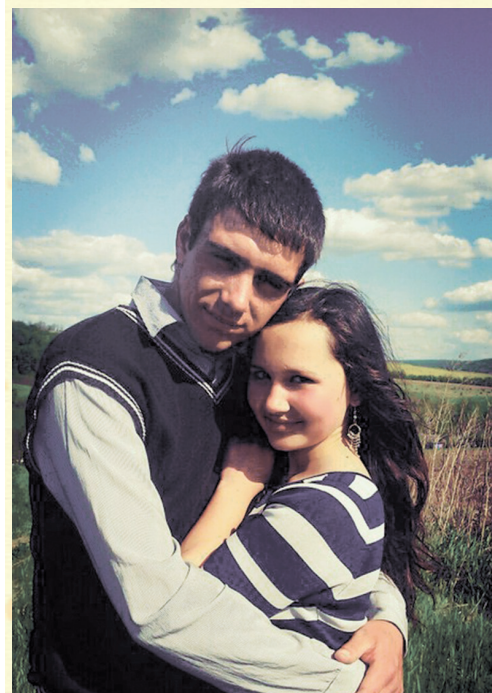
Мама – це промінчик добра і любові, що зігріває душу навіть в люті морози, це оберіг, що захищає нас від усіх бід і направляє на вірний шлях.

Для мене матуся – найрідніша людина, вона мені заміняє весь світ. Вона для мене найкраща, найрідніша, найближча людина. Я думаю, що мама навіть не здогадується, яка вона мені дорога.

Я рідко буваю поруч, мало кажу, що люблю та й взагалі свої почуття не виявляю. У нас часто бувають непорозуміння, інколи наші погляди не співпадають. Але я прислухаюсь до її думки, адже це людина, котра дивиться на цей світ з висоти певного життєвого досвіду.

Щиро дякую матусі, що мені завжди давала право вибору в житті, але не дозволяла, щоб я сама собі нашкодила. Я її люблю всім серцем і чудово розумію, що це єдина людина, яка насправді бажає мені кращого життя і ладна віддати все, що сама має задля мого щастя.

**Острівська Ірина,
учениця групи №42**

Я хочу розповісти про свого старшого брата Євгена. Різниця у віці у нас несуттєва, лише два роки. Він займається спортом, їздить на спортивні змагання та займає призові місця.

Я пам'ятаю, що ще з дитинства його цікавили різні міфи, історичне минуле України та всього світу. Також він дуже талановитий – пише вірші. Вірші наповнені змістом, влучно підібрана рима. Зовнішність в нас дуже схожа. В обох карі очі, чорні брови, однакової форми губи, як у нашої мами, також чорне волосся. Але хлопчик він високий, а я маленького зросту.

Женя – це така людина, яка підтримає, коли потрібно, та дасть корисну пораду. У дитинстві ми не були дружніми, але з часом зрозуміли, що ми рідні і потрібно цінувати один одного. І зараз я з впевненістю можу сказати, що в мене найкращий брат.

**Яцина Катерина,
учениця групи № 23**

Я дуже пишаюсь своєю матір'ю, тому що тільки вона мене розуміє і постійно дає тільки корисні поради. У нашому домі завжди затишно, мама не працює, а займається домашнім господарством та вихованням молодшого братика. Вона дуже смачно готує. Коли я приїжджаю на вихідні, мене завжди вражають мамині кулінарні шедеври. Дуже часто ми з мамою любимо сидіти за смачною чашечкою кави та вести цікаві бесіди.

Мені дуже приємно, що всі мої друзі кажуть, що в мене дуже гарна і весела мама і ми з мамою, як подружки.

**Трачук Олександра,
учениця групи № 42**

Мама... Заплющ очі, прислухайся і ти почуєш мамин голос. Він живе в тобі, такий знайомий, рідний. Навіть з кожним днем, яким ми будемо ставати дорослішими, ми завжди пам'ятатимемо її ніжний голос, ласкаві руки, лагідні очі. Мама подарувала нам життя, навчила і запалила у серці вічні вогники добра.

Я хочу розповісти вам про свою маму Мельник Валентину Миколаївну. Вона дивовижна людина! Завжди приділяла мені стільки часу і уваги, що я ніколи не почувалась самотньою. Усіма своїми моральними принципами я завдячую їй. Я пишаюсь, що маю таку чудову маму, яка вміє пробачити і зрозуміти у різних життєвих ситуаціях. Я ніколи не боюся розповідати про свої помилки, поразки адже мама найдорожча людина у моєму житті, яка вислухає і щось порадить. Перед нею я завжди можу залишатися собою справжньою - із своїми рисами характеру як негативними, так і позитивними. Але, незважаючи на це, вона прийме мене якою я є, насправді це надзвичайно важливо – вміти приймати людину з усіма її недоліками, любити за те, що вона просто існує.

Я часто помічаю у її поведінці риси, до яких мені ще далеко. Моя мама набагато мудріша за мене, що й не дивно, але вона також і набагато терплячіша, стриманіша, добріша. Іноді я вже розлютилася, а мамі

вистачає терпіння заспокоїти мене, сказати спокійні слова з любов'ю та розумінням в очах.

Вона навчила мене цінувати хліб і сіль. Піднімати з підлоги ненароком випущену крихту, бути чесною і справедливою.

Пишучи цю статтю, я відчула єдину потребу сказати мамі як сильно я її люблю і подякувати, що вона у мене є! Я з впевненістю можу сказати, що я щаслива людина, і щасливою мене робить моя мама..

**Мельник Анастасія,
учениця групи №12**

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ №696-54-Р	Назва видання: Молодіжний Вісник Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64 Тираж: 1000 шт. Рекомендована ціна: договірна	Головний редактор: Тютюнник М.М. Літературний редактор: Мазуренко С.П. Редколегія газети «Молодіжний вісник»: Вінярська В.В., Коломійчук Н.Ю., Цимбалюк Д.М., Чухно А.В., члени учнівського самоврядування Фотокореспондент: Мельничук І.О., Якимчук Н.А.	- Статті публікуються в порядку обговорення. - Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей. - Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються. - Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.	Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97 Тираж: 1000 шт Замовлення № 16 139 01
Р е д а к ц і я : (0432) 27-45-64	Видавець та засновник: ДПТНЗ «ВМВПУ»	Комп'ютерна верстка: Олексіенко Г.П. Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул. Стрелецька, 5		